

Przedwzrostek

Egzemplarz
pojedynczy

10
grosz

Prenumerata
miesięczna

2,50

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Redaktorzy: tekstu redakcyjnego na str. 3 i 4 — Stanisław Ozapiewski; tekstu redakcyjnego na str. 1, 2, 5 i 10 oraz działu powieści — Konstanty Dobrzyński; tekstu redakcyjnego mutacji „K” (str. 6 i 7) — Henryk Walter; tekstu redakcyjnego mutacji „L” (str. 6 i 7) — Stanisław Roskosz; działu sportowego — Stefan Sliwiński; działu rozrywek umysłowych — Stanisław Roskosz; działu programów radiowych — Zdzisław Antoniewicz. Ogłoszenia i reklamy — Antoni Leśniewicz. Wzyscy w Poznaniu.

Zakład i miejsce odbicia, wydawca i miejsce wydania: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna. Poznań. Św. Marcin 70.

Nr 113

Wydanie Ł

Rok 69

Środa, dnia 17 maja 1939

Rewelacyjne oświadczenie b. prezydenta Gdańska

Hitler chciał zniszczyć Polskę!

Plany podbojowe Hitlera wobec szeregu państw Europy — Polska miała być zredukowana do roli małego państewka, zdanego na łaskę Niemiec

Londyn, 15. 5. (Tel. wł.) „Sunday Times” zamieszcza rewelacyjny artykuł b. prezydenta senatu Gdańska, Rauschninga, o zagadnieniu gdańskim, w którym tenże omawia obiektywnie znaczenie Gdańska dla Polski.

Najważniejszy ustęp poświęcony jest relacji z poufnych i osobistych wyjaśnień stosunków Hitlera do polityki wschodniej w czasie gdy Rauschning zajmował stanowisko prezydenta senatu Wolnego Miasta i uchodził za zwolennika ruchu hitlerowskiego.

Polityka Hitlera zmierzała wówczas już do podporządkowania Rzeszy całego szeregu państw związanych z Rzeszą aliansami politycznymi i militarnymi. Nie wyczerpana liczebnie ludność tych państw miała stanowić dla Rzeszy rezerwat nie wykwalifikowanych robotników,

którzy pracowaliby pod dozorem Niemców.

Te narody podrzędne tworzyłyby pewnego rodzaju pańszczyznę służącą interesom niemieckim.

Do państw tych Hitler zalicza państwa bałtyckie,

Polskę, Rumunię, Jugosławię, Węgry i Czecho-Słowację.

Hitler wysunął poza tym charakterystyczne dla swej mentalności projekty dotyczące państw nadgranicznych. Z tych państw zamierzał dosłownie usunąć całą ludność, by stworzyć w ten sposób rzeczywiście puste obszary

jako rezerwat dla kolonizacji niemieckich chłopów.

Rauschning nie wyjaśnia, czy te

plany podbojowe Hitler przedstawiał przed, czy po zawarciu paktu nieagresji z Polską, podkreśla jednak, że

pierwszym krokiem do przeprowadzenia tych planów miało być zniszczenie Polski, jako wielkiego mocarstwa i

zredukowania jej do zależnego od Niemiec państewka, zamieszkałego przez 15 milionów mieszkańców.

Polska nie uzna plebiscytu w Gdańsku

Rząd polski przeciwstawi się każdej próbie jednostronnego rozwiązania sprawy Wolnego Miasta

(d) Paryż. (PAT) Cała prasa francuska, omawiając niemieckie wystąpienia o charakterze propagandowym w Gdańsku podkreśla jednomyślnie, że wszelkie próby jednostronnego zmiany porządku rzeczy w Gdańsku spotykają się z najenergiczniejszym odpo-

między innymi w korespondencji z Warszawy, zatytułowanej „Polska nie uzna plebiscytu w Gdańsku”, „Paris Soir” przytacza głosy prasy stołecznej, świadczące, że rząd polski przeciwstawi się każdej próbie jednostronnego rozwiązania sprawy Wolnego Miasta.

Korespondent donosi skądinąd o wzrastającym z każdym dniem napływie podejrzanych „turystów” niemieckich, którzy wszystkimi środkami ko-

munikacji przybywają do Wolnego Miasta. Mowa jest również o intensywniej aktywności sprowadzonych do Gdańska agentów „Gestapo”.

Z Czech wywieziono 20 tysięcy robotników

Jak Niemcy hitlerowskie wyludniają Czechy

(d) Praga. (PAT) W związku z wywożeniem robotników czeskich do Niemiec (dotychczas wywieziono 20.000 robotników, do końca zaś lipca przewidziany jest zaciąg 30.000), w licznych

przedsiębiorstwach przemysłowych w Czechach i na Morawach wykazy Ubezpieczalni Społecznych stwierdzają poważny brak wykwalifikowanych robotników.

Według opinii kół przemysłowych czeskich, okoliczność ta oraz fakt, że Niemcy wywożą do Rzeszy kosztowne maszyny i urządzenia wielkich zakładów przemysłowych, pociąga za sobą odprzemysłowienie kraju, co w następstwie prowadzić będzie do zupełnego zubożenia Czech i Moraw.

Ogólna liczba urzędników niemieckich, zatrudnionych bezpośrednio w poszczególnych urzędach czeskich na terytorium Czech i Moraw (głównie w policji, skarbowości i administracji), wynosi — według obliczeń sporządzonych przez kompetentne czynniki czeskie, około 22 tys.

Zaciąganie niemieckiej sieci



Niemiec: — Kiepsko ciągnę — wszystkie ryby wyskakują

Rozmowy angielsko-greckie

Ateny (PAT). Bawiący tu na czele angielskiej misji handlowej sir Fryderyk Zeith-Ross odbył dziś w towarzystwie ambasadora brytyjskiego przy rządzie greckim rozmowę z premierem Metaxasem.

Czeska emigracja przygotowuje armię

15 tysięcy ochotników zgłosiło się na apel, wyrażając gotowość do walki o wolność ojczyzny

Paryż, 15. 5. (PAA). Emigracja czeska, która w Paryżu i Londynie powołała do życia placówki organizacyjne, reprezentujące interesy Czecho-Słowacji przystąpiła do prac wstępnych nad organizowaniem przyszłej armii.

Wszyscy emigranci otrzymali odpowiednie kwitariusze do wypełnienia, w których podają odpowiednie dane co do swego stosunku do służby wojskowej oraz deklarują taką czy inną dyspozycyjność na wypadek decyzji powo-

łania ich do służby czynnej w ewentualnie powstałej armii czecho-słowackiej.

Do tej pory miano już otrzymać 15.000 odpowiedzi, wyrażających gotowość stawienia się na rozkaz.

Układ o niepodległości Syrii

Paryż (Tel. wł.) Francuski wysoki komisarz Syrii Gawriel Puaux w przemówieniu oświadczył, że rząd francuski podpisze układ o niepodległości Syrii (w)

Odpowiedź Rosji na propozycje angielskie

Londyn (Tel. wł.) Jak słychać doręczona została odpowiedź Rosji na propozycje angielskie, która jest negatywna.

Jednocześnie nota sowiecka proponuje powrót do pierwotnej koncepcji, tj. zawarcia politycznego paktu między Anglią, Francją i Rosją. (w)

Moskwa. (Tel. wł.) Komisarz Mołotow w nocy z niedzieli na poniedziałek przyjął ambasadora Anglii, któremu wręczył odpowiedź Rosji na propozycje angielskie. (w)

Z DOLI POLAKÓW W NIEMCZECH

Polacy otrzymują listy z pogróżkami

Metody straszenia polskiej ludności — Konfiskaty i szkany

(pol) Opolskie „Nowiny Codzienne” (z dnia 13 bm.) informują o pojawieniu się listów anonimowych, z pogróżkami nadsyłanych Polakom, zamieszkającym w Dobrodzieniu.

List taki brzmi w tłumaczeniu: „Zwracam Panu uwagę na konieczność pańskiego zniknięcia z Dobrodzienia, zanim Pan będzie musiał kości swe ponieść w worku do granicy. Będzie z Wami jeszcze gorzej aniżeli w pow. strzeleckim z p. Łukasowiczową. Niech ona Was wtedy opatrzy. Będzie ona jeszcze wyć jak pies na uwięzi. Jesteście śledzeni i obserwowani na każdym kroku.

Heil Hitler!”

„List ten nie został napisany daremnie”.

„Nowiny Codzienne” komentują go lapidarnie:

„No, no panoczkowie, pieski zbyt hałaśliwe nie są groźne”.

*

Donosiliśmy o cofnięciu konfiskaty ulotek związanych ze spisem ludności w Niemczech.

Uchylając konfiskatę władze zwróciły uwagę, iż w treści ulotki są drobne nieścisłości, a mianowicie w wierszu 22-gim od góry winny być dodane słowa — oświadcza ministerstwo —: „kto czuje i myśli po polsku”. Dalej w wierszu 31 od góry zamiast „będzie karany” winno być „może być karany”. Wreszcie w tekście niemieckim w wierszu 38 tytuł naukowy p. min. Fricka winien być pisany dużą literą, a więc nie „dr Frick”, ale „Dr Frick”.

„Empress of Australia” minęła Nową Funlandię

Londyn (PAT). „Empress of Australia”, wioząca królewską parę brytyjską, o godz. 14 m. 30 minęła południowe wybrzeża Nowej Funlandii, a w kilkanaście minut później z mostku kapitańskiego parowca można było widzieć przez lunetę wyspę St. Pierre de Miquelon.

Okrety niemieckie płyną w niewiadomym kierunku

Londyn (PAT). Około godz. 15 przez Pas de Calais przepłynęło 6 torpedowców niemieckich i jeden statek-cysterna.

Okrety te podążały w kierunku wschodnim. Wszystkie torpedowce z wyjątkiem jednego były znaczone porządkowymi liczbami.

Manewry francusko-angielskie w Palestynie i Syrii

Londyn (Tel. wł.) Z Beirutu donoszą, iż władze wojskowe Anglii i Francji przeprowadzają równocześnie w Palestynie i Syrii manewry dla wypróbowania możliwości obronnych tych krajów na wypadek ataku od strony morza i lądu.

Przeprowadzane są również próby ewakuacji gęsto zaludnionych miast.



(d) Rząd litewski zatwierdził projekt budowy wielkiej radiostacji w pobliżu Kowna o sile 200 kilowatów. Koszta budowy obliczają na 2 miln. litów.

*

(d) W miasteczku Piele na Łotwie wybuchł pożar, który zniszczył kilkadziesiąt domów. Dotknięci zostali także mieszkający tam Polacy.

*

(d) W rejonie Pskowa (Sowiety), trwają od kilku dni pożary leśne. Do gaszenia pożaru wezwano wojsko. Straty są ogromne.

*

(d) Nad Bukaresztą nastąpiło oberwanie chmury. Jak obliczono, na miasto spadło 5 milionów litrów wody. Była to najobfitsza ulewa od 10 lat. Całe dzielnice położone niżej zostały zalane przez wodę.

*

(d) Przewodniczący związku niemieckich producentów mleka wydał zarządzenie, według którego produkcja śmietany dozwolona jest jedynie na mocy zaświadczenia lekarskiego.

*

(d) Nad m. Suceava (półn. Rumunia) przeszła ślana burza z grzmotami i błyskawicami. Ulewny deszcz i wichura wyrządziły duże szkody w zasiwach. Od uderzenia piorunu zabity został powracający z pola wieśniak.

*

Prasa włoska prowadzi energiczną kampanię za ograniczeniem importu kawy. Zamiast kawy zalecają wino krajowe lub owoce.

Konfiskata była oczywiście całkowicie bezprawna. „Gestapo” po prostu chwyciło się metody zastraszenia ludności polskiej, zwracając jej swym po-

stępowaniem uwagę na skutki przynależności do polskiej przynależności narodowej, do tego bowiem ulotki wzywały.

Pogrzeb śp. ks. biskupa Przeździeckiego

Udział ks. Prymasa Hłonda w pogrzebie

Siedlce. — W ubiegłą niedzielę odbyła się eksportacja zwłok biskupa podlaskiego śp. Henryka Przeździeckiego z domu biskupiego do katedry. W konduktie żałobnym wzięło udział przeszło 20.000 ludzi. Na czele kroczyła kompania honorowa wojska z orkiestrą, dalej szkoły i organizacje społeczne z niezliczoną ilością chorągwi oraz delegacje kombatanckie ze sztandarami, po czym wielki zastęp duchowieństwa. Kondukt prowadził ksiądz biskup Łukomski z Łomży w asyście 10 biskupów i infulatów.

Na lawecie działa przeciwpancernego, zaprzężonego w 6 karych koni spoczywała skromna trumna ze zwłokami zmarłego pierwszego biskupa

wskrzeszonej diecezji podlaskiej. Za trumną poza najbliższą rodziną postępowali liczni przedstawiciele władz państwowych i samorządowych oraz delegacje. Następnie szły nieprzeliczone tłumy wiernych, które zalegały również szalenie chodniki na długiej drodze. Kondukt po 2 godzinach doszedł do katedry, gdzie trumnę złożono zgodnie z wolą zmarłego na niskim katafalku, przy którym zapalono 4 świece. Na zakończenie tych uroczystości żałobnych duchowieństwo odprawiło przepisane modły.

W poniedziałek ks. prymas Polski, kardynał Hłond, odprawił uroczyste nabożeństwo żałobne, po którym zwłoki spoczęły w podziemiach katedry.

Stosunki polsko-węgierskie

Min. Csaky stwierdza, że są przyjazne

(d) Budapeszt (PAT) Min. spraw zagr. Csaky w mowie wyborczej w Sopron, podkreślił niezawisłość polityki Budapesztu, stwierdzając, że Węgry o nic nikogo nie proszą, ale też nie nikomu nie obiecują. Ich niezawisłości nikt nie zagraża. Wskazując na rosnącą szybko potęgę armii minister stwierdził, że nikt w Europie nie powinien mieć wątpliwości, iż każdą próbę naruszenia niezawisłości lub terytorium Węgier odeprze się siłą.

Dalej min. Csaky podkreślił zażyłe stosunki, jakie łączą Budapeszt z Berlinem, który uważa granicę Węgierską za nienaruszalną. Mówca w obszerniejszym wywodzie ocenił zagarnięcie przez Niemcy Czech jako konieczność dziejową i gospodarczą. W części poświęconej stosunkom z zagranicą, oświadczył m. in. co następuje:

„Za naszych przyjaciół uważamy przede wszystkim mocarstwa „osi” na

których wypróbowane poparcie możemy liczyć. Obok nich wymieniam Polskę, której szczerze życzę, aby kierując się honorem narodowym i mądrością mogła znaleźć pokój i drogę wspaniałego rozwoju”.

Min. Csaky zaznaczył, że Budapeszt pragnie doprowadzić do przyjaznych stosunków z Jugosławią i stworzyć atmosferę zrozumienia przy współpracy z Rumunią, wyrażając nadzieję, że z czasem i to nastąpi.

Równocześnie węgierska prasa rządowa zaprzecza wiadomościom podanym przez pewne dzienniki zagraniczne, jakoby Węgry koncentrowały wojska wzdłuż granicy słowackiej.

„Pester Lloyd” zaprzecza także podane przez „Daily Herald” wiadomości, jakoby Watykan za zgodą Mussoliniego miał wystąpić z propozycją utworzenia bloku państw katolickich, do którego należałyby Węgry, Słowacja i Chorwacja.

Rumunia i ujście Dunaju

(d) Bukareszt. (ATE) W dniu 16. bm. w Silnie odbędzie się z udziałem członków rządu uroczyste podniesienie sztandaru rumuńskiego u ujścia Dunaju na znak przejścia dolnego biegu rzeki pod pełną suwerenność Rumunii.

Jak wiadomo — w sierpniu r. ub. podpisano w Sinaia konwencję, mocą której suwerenne uprawnienia tzw. Europejskiej Komisji Dunaju, która od 1856 r. administrowała ujściem rzeki, przechodzą na państwo rumuńskie. Konwencja ta została obecnie ratyfikowana przez wszystkich sygnatariuszy tj. Anglię, Francję, Włochy i Rumunię, tak że nie już nie stoi na przeszkodzie w rozciągnięciu pełnej suwerenności państwa rumuńskiego nad ujściem Dunaju.

Ze wspólnego kotła

(d) Berlin (PAA). Przed kilkoma dniami wyszła w Rzeszy nowa ustawa, przewidująca wyżywienie ludności na wypadek tak zwanej „konieczności”. Ustawa ta mówi o wspólnym wyżywieniu i o tworzeniu kuchni miejskich.

Berlin ma być podzielony na specjalne dzielnice, tak zwane „rejon wyżywienia”. Przed czterema dniami dozorca domów otrzymali odpowiednie formularze, na których mają wykażać, jaka ilość obiadów na wypadek „konieczności” będzie dla mieszkańców potrzebna. Obiad ma być wydawany z wędrownego kotła za zapłatą tygodniową z góry. Gotowanie w prywatnym domu jest przez ustawę surowo zakazane.

Polacy z zagranicy na Jasnej Górze

Częstochowa. (PAT). Na Jasnej Górze bawiła dzisiaj 40-osobowa wy-

2 wymienite nowe czekolady!

„Marynarska”

deserowa o przysmaku rumowym

„Hetmańska”

mleczna o przysmaku słodowym.

Cena tabliczki 75 gr.

Prosimy spróbować!

Goplana
S.A.
POZNAN

Pg 5078-19.19

cieczka kursu wiedzy o Polsce, w której biorą udział młodzi Polacy ze wszystkich części świata.

Wycieczkę powitali na dworcu reprezentanci miasta i towarzystwa pomocy Polonii za granicą, a na Jasnej Górze przemówił do przybyłych ojciec kustosz.

Po nabożeństwie w kaplicy Cudownego Obrazu i zwiedzeniu wszystkich zabytków klasztoru uczestnicy wycieczki wyjechali do Warszawy.

Red. Mackiewicz wraca do pracy

Warszawa. (Tel. wł.). Jak donoszą z Wilna, red. Mackiewicz po wysłuchaniu obrony sądu obywatelskiego ma powrócić do pracy 20 maja.

21 maja ukaże się pierwszy artykuł red. Mackiewicza w „Słowie”. (w)

Pożyczka wewnętrzna Francji

Paryż (PAT). Według pierwszych informacji, zebranych przez min. finansów, nowa pożyczka wewnętrzna spotkała się na rynku francuskim z b. przychylnym przyjęciem.

Jest prawie pewne, że pierwszą transza — 6 miliardów franków — zostanie pokryta w ciągu dnia.

Amb. brytyjski weźmie udział w „Defiladzie Zwycięstwa”

Londyn. (PAT). Podsekretarz stanu Butler oświadczył, iż ambasador brytyjski przyjął zaproszenie rządu hiszpańskiego na „Defiladę zwycięstwa” w Madrycie.

Butler zaznaczył, iż, o ile mu jest wiadomym, podobne zaproszenie otrzymali również i inni przedstawiciele obcych mocarstw.

Butler dodał, że według informacji, otrzymanych od rządu włoskiego, wojska włoskie po „Defiladzie zwycięstwa” mają opuścić Hiszpanię.



ng 20 972

Min. Poniatowski i b. prem. Bartel skarżą o zniesławienie

W pierwszych dniach czerwca w warszawskim Sądzie Okręgowym odbędzie się sensacyjny proces o zniesławienie ministra rolnictwa Poniatowskiego i senatora prof. Bartla.

Na ławie oskarżonych zasiądą redaktorzy „Merkuryusza Polskiego” pp. Babiński i Zambrzycki, których pociągnięto do odpowiedzialności karnej za umieszczenie notatki pt. „PP. Bartel i Poniatowski o wojsku polskim”.

W notatce była mowa, jakoby prof. Bartel i min. Poniatowski w 1922 r., współdziałając przy wydaniu odezw na terenie Małopolski wschodniej, żądali wprowadzenia milicji zamiast wojska polskiego.

Z NASZEGO STANOWISKA

Wezeł gdański musi być sensownie przecięty

W ostatniej swej mowie, którą Mussolini wygłosił w niedzielę w Turynie a która i tym razem nie była tak brutalna i prowokująca, jak wy-czyny oratorskie kanclerza Hitlera, „duce” faszystowski oświadczył między innymi:

„Czy zmierzamy do pokoju, czy też do wojny? Jest to pytanie doniosłe dla całego świata, lecz przede wszystkim dla tych, którzy w chwili obecnej wzięli na siebie odpowiedzialność za decyzję. Na pytanie to odpowiadam: obiektywna i trzeźwa ocena sytuacji pozwala stwierdzić, że obecnie nie ma w Europie zagadnień tak rozległych i tak ostrych, że usprawiedliwiałyby w logicznym rozwoju wypadków wojnę światową.”

W ogólnej swej osnowie oświadczenie to brzmi pokojowo. Ale analizując je głębiej, należy się najpierw zastanowić nad terytorialnym ograniczeniem myśli, wypowiedzianej przez Mussoliniego, do ram Europy.

Pesymiści mogliby z tego wysnuć wniosek, że sprawy sporne, związane z problemem Morza Śródziemnego, Afryki i w ogóle kolonij, nie należą w pojęciu szefa faszystów do zagadnień, które nie usprawiedliwiałyby wojny światowej, czyli, że sprawy te jego zdaniem do wojny światowej powieść mogą. To jedno.

A po wtóre, ważne jest w słowach Mussoliniego ograniczenie innego rodzaju, a mianowicie, że w Europie do wojny światowej dojść nie powinno — „w logicznym rozwoju wypadków”. Wiemy jednak, że właśnie partner wodza faszystów — „Führer” hitleryzmu i że właśnie przeważająca w „osi” nad Włochami Rzesza Niemiecka jest od dłuższego czasu czynnikiem zupełnie irracjonalnym, nieobliczalnym, kierującym się wyłącznie swoją własną, swoją specyficzną germańską logiką i że to jest przyczyną stałego stanu niepewności i niebezpieczeństwa wojny, w jakim znalazła się Europa, a nawet świat prawie cały.

Mussolini powiedział dalej, co następuje:

„Istnieją w polityce europejskiej węzły, dla których rozcięcia nie jest, być może, konieczne odwoływanie się do miecza. Trzeba jednakże, aby te węzły zostały raz na zawsze przecięte, ponieważ niekiedy twarda rzeczywistość jest lepsza od długotrwałej niepewności. Jest to pogląd nie tylko Włochów, lecz i Rzeszy Niemieckiej, a zatem pogląd „osi”.”

Rzeczywiście, czasami lepiej węzeł przeciąć, niż go latami „rozwiązywać” bez ostatecznego rozwiązania. Tego właśnie doświadczaliśmy w sprawie Gdańska.

Najpierw ją błędnie załatwiono na paryskiej konferencji pokojowej; potem ją przez lata bezskutecznie „rozwiązywano”, a raczej pogarszano w Genewie — co prawda w ostatnim okresie nie bez winy z polskiej strony — ostatecznie wepchnięto sprawę Gdańska — przy współdziałaniu rąk polskich — na tory „osi” Berlin — Warszawa z następstwami, których teraz jesteśmy świadkami.

Jeżeli polityka włoska, mówiąc o węzłach które trzeba „przeciąć” i stworzyć „twardą rzeczywistość”, ma na myśli przede wszystkim Gdańsk, to my się na to godzimy, ale chodzi o to, w jakim sensie musi przecięcie tego węzła nastąpić. Polska nigdy już nie zapomni o „doświadczeniach ostatnich czasów” i nigdy nie dopuści do tego, by ją odepchnięto od Bałtyku.

Co by powiedziano w Rzymie, gdyby przeciwnicy chcieli Włochy pozbawić nie jednego z dwóch, ale jednego

z licznych portów włoskich i gdyby chciano Italię pozbawić w najmniejszej mierze realnej gwarancji jej bytu niepodległego?

A co się dzieje już teraz w Gdańsku? Senat oświadczył z okazji zamierzonej uroczystości polskiej głośno, że nie może ręczyć za bezpieczeństwo ludności polskiej. Co jednak gorsze: celowo urządzane napady petardowe na polskie urzędy celne na granicy Wolnego Miasta i Prus Wschodnich przygotowują systematyczne dostarczanie Gdańskowi broni i amunicji i w tym samym celu nadużywa się zaplombowanych wago-

nów tranzytowych, przejeżdżających przez Pomorze, by z Wolnego Miasta które ma służyć Polsce, uczynić przeciwpolską prochownię.

Pytamy: czy, gdyby Mussolini był Polakiem i stał na czele rządu polskiego, tolerowałby taki stan rzeczy?

Niechaj w Rzymie okażą zrozumienie, że węzeł sprawy Gdańska, obszaru życiowego Polski, musi być sensownie przecięty dla utrwalenia niepodległości narodu i państwa polskiego, a zarazem trwałego pokoju w naszej części Europy!

O Gdańsk Anglicy będą się bili

Gdyby Rzesza chciała Gdańsk zagarnąć... — Znamienne sprostowanie pewnego zwrotu „Times’a”

(pol) „Times” w wydaniu z dn. 10 bm. prostuje błąd interpretacyjny, który rozpowszechnił się dość szeroko w Anglii wskutek zwrotu, zawartego w artykule o polityce zagranicznej z dnia 4 maja rb., gdzie powiedziano m. in.: „Gdańsk nie wart jest wojny”.

Zwrot ten przypominał inne określenie, użyte w „Times” we wrześniu ub. roku, gdy organ londyński proponował odłączenie Sudetów od Czechosłowacji.

„Times” wyjaśnia, że zwrot o Gdańsku nie może być wyłączany z kontekstu całego artykułu, w którym

„tłumaczono Niemcom, by nie wywoływali wojny powszechnej o Gdańsk, a nie dowodzono, że Anglia będzie walczyć u boku

Polski, jeżeli Rzesza Niemiecka będzie chciała zagarnąć Gdańsk”.

Tłumaczenie się „Times” z lapsusu stylistycznego daje do myślenia o tym, co w tej chwili nurtuje opinię angielską. Jest to wyraźne zaprzeczenie wersji, szerzonej w prasie niemieckiej, jakoby opinia angielska z zastrzeżeniem przyjmowała gwarancję Anglii dla nietykalności Gdańska. Opinia Anglii jest zdecydowana widzieć w jakimkolwiek wystąpieniu Niemiec przeciw Gdańskowi taki sam casus belli powszechnej — jak widziałaby w akcji, przeciw którejkolwiek z posiadłości brytyjskiej.

„Times” dał temu wyraz po raz pierwszy w ciągu setek lat swego istnienia.

ŻYCIE POLITYCZNE

ZNACZENIE UKŁADU ANGIELSKO-TURECKIEGO

Dyplomacja angielska wykazuje niezwyczajną ruchliwość i inicjatywę, odznaczając się celowością posunięć politycznych. Ostatnio zawarty został pakt angielsko-turecki.

Turcja holdowała dotychczas zasadzie neutralności, nie mieszania się do żadnych sporów politycznych, oddalania niebezpieczeństwa wciągnięcia państwa tureckiego w jakikolwiek konflikt. Zawarcie paktu angielsko-tureckiego jest odstępstwem od dotychczas utrzymywanej zasady.

Układ angielsko-turecki ma na celu zahamowanie ekspansji państw „osi”. Włoch i Niemiec, w kierunku na południowy wschód. Ponadto pakt ten przyczynia się do ustalenia równowagi politycznej w basenie Morza Śródziemnego.

Jak wiadomo, Włochy chciały w obszarze śródziemnomorskim uzyskać prawa uprzywilejowane, dążąc do ustalenia hegemonii włoskiej na Morzu Śródziemnym. Jest rzeczą oczywistą, że oba państwa, zawierające układ, a więc Anglia i Turcja, są zainteresowane w najwyższym stopniu w tym, aby Morze Śródziemne nie stało się domeną wyłącznych wpływów jednego tylko państwa. Toteż zawarty pakt ma głównie na celu utrzymanie równości praw i bezpieczeństwa w basenie śródziemnomorskim. W tym celu oba państwa, zawierające układ, zobowiązują się na wypadek wojny w obszarze Morza Śródziemnego do wzajemnej pomocy i poparcia wszelkimi rozporządzalnymi środkami.

Układ ten stwarza skuteczną zapórę przeciw grze niemiecko-włoskiej na południowym wschodzie, a to głównie przez zamknięcie wyjść na teren Azji

Komitet Główny Str. Narodowego

Dnia 14 bm. obradował Komitet Główny Stronnictwa Narodowego do późnych godzin wieczornych.

Przedmiotem obrad były sprawy polityki zagranicznej oraz sytuacja wewnętrzna. Szczególną uwagę poświęcono zagadnieniu niemieckiemu oraz W. M. Gdańska. Obradowano również w sprawach organizacyjnych.

Mniejszej i skrepowanie w wysokim stopniu swobody ruchów Niemiec i Włoch na półwyspie bałkańskim. Ponadto w wypadku wojny współdziałanie angielsko-tureckie doskonale szachuje włoskie siły militarne, mogące grozić Turcji i Grecji, wskutek zagrożenia włoskich wysp Dodekanazu. Anglia uzyskuje prawo swobodnego przejścia przez Dardanele, co kładzie tamę ewentualnym zamiarom niemieckim przejścia drogą Dunaju na Morze Czarne i umożliwia w ten sposób realizację blokady gospodarczej Niemiec w czasie wojny od tej strony.

Akcja dyplomacji angielskiej osiągnęła ponadto jeszcze jeden sukces. Mianowicie równocześnie prawie z zawarciem układu angielsko-tureckiego podpisana została również umowa gospodarcza z Rumunią. Umowa ta w poważnym stopniu umniejsza, jeśli nawet nie przekreśla zupełnie, znaczenia traktatu ekonomicznego rumuńsko-niemieckiego, stanowiąc dlań skuteczną przeciwwagę.

Zawarty z Turcją układ przyczyni się zapewne do popchnięcia naprzód rozmów angielsko-rosyjskich. Rosja utrzymuje bowiem przyjazne stosunki z Turcją i zbliżenie angielsko-tureckie stwarza możliwości porozumienia się co do zabezpieczenia interesów wszystkich tych państw na Morzu Czarnym. Gdyby Rosja przystąpiła do inicjatywy angielskiej, wówczas porozumienie angielsko-tureckie nabrałoby pełnej wartości, rozszerzając znacznie barierę przeciw naporowi niemieckiemu na południowy wschód.

Turcja zamierza zawrzeć analogiczny do angielskiego układ z Francją. W tym celu prowadzone są już rozmowy z rządem francuskim. Dotychczasowy ich przebieg wskazuje, że wkrótce należy oczekiwać pozytywnego rezultatu i zawarcia układu.

Akcja dyplomatyczna, która ostatnio rozwinęła się wokół Turcji, zaktywizuje niewątpliwie rolę Turcji w bloku sprzymierzonych państw bałkańskich, które nowymi układami Turcji z Anglią i Francją będą mogły stanowić o wiele silniejszy czynnik dla obrony swych interesów.

Jak dalece polityka Anglii na południowym wschodzie europejskim utrafiła w sedno, świadczy o tym reakcja prasy niemieckiej, która nie szczędzi ostrych, zjadliwych ataków na Turcję za to, że ta przeszła do frontu przeciwników „osi” w obronie zagrożonych interesów własnych i państw zainteresowanych w basenie śródziemnomorskim. Nie ulega wątpliwości, że układ angielsko-turecki stwarza nową sytuację polityczną w Europie południowo-wschodniej oraz na Bałkanach, pomniejszając znacznie szanse państw „osi” na wypadek wojny.

PRZEGLĄD PRASY

W przyjaźni polsko-węgierskiej obowiązuje wzajemność

„Warszawski Dziennik Narodowy”, przypominając w zbyty optymistycznym tonie wyrażone żale węgierskie pod adresem Polski na łamach półoficjalnego „Pestor Lloyd”, wyraża zdanie, iż można rozumieć w pewnym stopniu położenie Węgier między państwami „osi” i wynikające stąd przykre dla Węgier konsekwencje przymusu wywieranego przez państwa „osi”, jednak —

„...dobrze się w tym zawiśniętym splecie sentymentów i gorzkiego przymusu orientując, dostrzegamy w tym wszystkim pewną przesadę w skłonności ku respektowaniu przymusu, naszym zdaniem wcale nie odpowiadającą istotnej swobodzie sentymentów. Jakaś część prasy węgierskiej, kiedy nam dowodzi, że to właśnie przymusowe cierpienie zmusza ją do skłaniania się ku przesadnemu rozdymaniu informacji o niemieckich rozszerezeniach do Polski przy równoczesnym stosowaniu skromnej, nieraz wręcz skapej, dystrybucji w ogłaszaniu wiadomości o reakcjach polskich na postępowanie Niemiec.

„Ta skromność, niezgodna z wyłaniem temperamentów i sentymentów węgierskich, okazanych wytrwale narodowi polskiemu, wywołuje u nas pewnego rodzaju zdziwienie, przybierające nieraz kształty niewskazane.

„Można uniknąć tych dysonansów, wyciągając konsekwencje z przymusowego położenia, nie zapominając jednak zarazem o przyjaźni, którą się pragnie podtrzymać na granicy, niedawno osiągniętej w dużej mierze dzięki poparciu Polski.”

W przyjaźni węgiersko-polskiej, jak w każdej prawdziwej i szczerzej przyjaźni, obowiązuje lojalna wzajemność.



Z uroczystego otwarcia pawilonu polskiego na wystawie światowej w Nowym Jorku. Na zdjęciu: min. Roman wygłasza inauguracyjne przemówienie u stóp pomnika Władysława Jagiełły

Tabela loterii

7 dzień ciągnięcia 4-ej klasy 44-ej Loterii Państw.

I i II CIĄNIENIE GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 10.000 zł. padła na nr. 107416

25.000 zł.: 11763
15.000 zł.: 61769
10.000 zł.: 3586 123978 142216
5.000 zł.: 135783

2.500 zł.: 910 23569 24214 33184
33469 38588 83188 123407
130155 139723

2.000 zł.: 26507 31455 79116
81059 94170 98742 98723 125277
138259 139179

1.000 zł.: 1541 7243 8437 10216
17430 21410 23160 34775 36027
38797 44026 50067 57141 59033
63697 64960 70669 70393 96854
95551 106698 106558 113848
115149 123695 123346 129461
148831 149770 155337

WYGRANE PO 250 ZŁ.

49 75 290 320 34 62 599 650 711 43
919 1012 175 219 55 39 489 538 619
29 707 94 907 2028 153 237 411 79
50 33 53 91 978 99 3020 215 424 63
69 504 43 633 38 98 758 833 963 4038
125 67 241 484 828 5084 60 61 172
70 85 272 365 96 410 67 633 746 49
67 80 954 8016 104 46 544 65 938
7005 26 38 71 264 369 457 573 94 660
840 77 8115 226 71 414 35 579 608
800 63 82 957 74 76 9003 18 156
243 364 585 92 606 75 711 25 964
96 95 10099 115 64 211 462 600 300
824 85 936 61 1210 325 443 520 38
925 12045 181 304 79 493 89 526
52 812 13150 230 327 352 61 585 746
891 14007 25 68 91 176 242 697 755
60 846 15040 56 104 212 356 439 80
569 848 69 94 967 16071 254 342 44
452 74 507 685 728 192 97 492 62 90
503 63 651 69 758 92 808 25189 440
49 540 75 618 84 725 63 891 952 64
96 26026 118 47 59 63 76 97 308 48
73 523 638 82 735 905 61 27148 65
352 305 14 33 701 34 34 854 918
28198 191 491 527 700 62 868 29018
59 153 201 68 376 89 505 17 617 19
32 724 818 29 49 84 928 43 30067
73 80 193 406 645 31 750 868 956 72
31161 294 687 794 32029 35 101 275
386 442 92 527 37 861 799 871 913
50 86.
33174 84 96 233 321 696 822 34112
210 31 48 53 314 454 559 691 735
851 980 35018 243 385 417 78 612
19 74 737 801 76 83 88 903 59 93
36073 83 121 297 317 73 598 642
764 843 966 37103 407 509 719 60
38022 159 225 445 51 79 98 547
650 99 714 39087 221 404 547 60
650 816

40089 343 408 513 75 650 755 81
91 41000 323 415 62 89 622 727
833 902 5 42204 10 42 320 481 64
66 588 644 872 43003 42 56 88 150
72 328 84 539 58 695 752 44086
45288 455 539 659 97 741 890 4604
44 94 336 587 609 851 76 961
660 819 41 47001 48 101 263 334
883 968 48061 299 361 488 560 707
43 610 35 74 93 739 40 63 65 74

49010 122 65 294 302 491 652 72
800
50075 106 298 300 22 40 47 88
537 44 801 18 54 77 934 99 51032
140 304 90 400 79 753 605 18 49
68 826 978 52260 401 49 933 53
53025 53 213 318 28 481 551 606
734 872 98 924 54062 94 206 56
79 368 448 75 598 604 748 807 27
85 946 55128 238 308 508 781 883
56061 478 84 280 359 81 411 517
644 87 752 85 884 57022 149 287
98 504 22 31 644 91 759 73 888
955 59170 201 2 546 90 724 849
60203 69 78 493 579 849 61087
175 424 696 850 76 930 62027 8
247 53 305 29 70 99 506 71 756
879 99 63234 301 68 483 769 854
64151 75 96 374 462 544 603 777
831 92 985 65079 123 322 31 39
90 401 54 929 87 66079 148 77 26
52 556 764 829 959
67010 59 104 79 210 66 79 455
556 664 720 76 893 913 62 96 68002
46 60 423 28 518 65 71 679 736 878
942 69102 17 341 44 410 93 517 65
831 43 72 83 907 56 70159 67 299
375 78 85 96 458 587 90 672 926
71015 111 389 671 77 717 58 72026
73 79 128 61 395 559 77 648 744 855
73032 186 373 81 446 547 94 649 746
958 51 94 74335 411 603 81 93 840
931 64 75150 257 61 339 44 45 418
505 86 774 997 76105 444 73 310 33
56 61 572 670 80 91 900 77165 375
463 592 803 900 65 80 78075 221 35
301 412 90 560 672 91 845 79132
240 417 88 95 99 508 614 705 900
87

80141 246 349 411 29 588 723 37
802 24 32 901 81034 120 80 202 393
99 443 590 600 716 814 71 94 982
82028 236 313 76 420 23 566 74 856
76 931 83029 50 95 380 89 426 525
831 62 925 40 84011 52 220 301 6 16
485 88 520 617 788 931 78 88 85122
220 94 332 430 594 607 71 790 879
902 86006 39 108 336 83 555 688
905 51 58 943 49 87083 216 36 663
848 93 88152 387 571 624 67 83 856
952 89000 66 181 393 511 67 601
769 856 911

90165 236 361 482 698 815 949
91002 148 209 28 49 55 407 33 83
619 54 734 92140 264 60 540 652 60
455 80 93 973 93014 53 64 68 424 80
552 633 94032 135 78 93 357 481 769
95099 295 532 89 714 96000 310 48
81 451 61 577 670 72 97128 299 332
428 527 723 62 829 98004 75 118
318 34 429 717 79 822 956 99212
13 22 397 416 652 17 98 91 10008
25 41 205 592 736 61 62 81 101294
310 531 687 747 0203 119 206 67 332
37 68 501 13 620 730 33 846

103151 74 89 371 91 495 602 702 57
809 38 75 920 104133 223 32 38 43
400 658 76 811 28 958 105188 240 42
457 511 15 21 85 714 60 86 99 917 40
106000 185 294 319 560 93 620 917
27 107088 299 418 41 49 69 635 711
814 47 968 88 96 10196 329 30 80 430
562 771 881 948 64 109035 77 139 94
215 842 61 413 17 521 680 96 892
110298 480 696 745 813 61 95 97 930
99 111078 328 528 657 781 804 927
112203 25 72 817 964 72 89 113800 22
58 637 767 858 978 114111 291 352
589 773 803 115059 296 411 72 566
679 748 116213 366 514 637 738 94
990 117109 24 88 314 71 73 551 81 718
83 834 118105 23 228 358 434 78 554
654 789 92 979 119022 81 86 173 202
398 434 560 628 764 96 876 918 120015
78 114 62 270 510 69 894 121095 227
346 404 7 26 654 829 963 70 122014
121 76 519 769 844 81 988 95 123082
85 136 254 303 91 496 559 80 632 42
83 955 93 124173 244 458 613 44 63
68 783 801 954 125022 46 68 117 248

58 360 72 78 94 473 586 63 785 86
820 90 126022 261 850 406 624 761
848 985 127020 57 147 521 95 653 87
800 8 65 69 926 128110 228 313 40
41 438 525 73 677 761 808 49 129019
202 374 75 407 97 668 731 33 130035
196 820 96 402 46 537 41 77 790 803
914 78 131012 229 95 445 97 504 5
863 907 132102 25 36 33 410 23 81
554 631 744 68 898 993 133153 399
414 579 134057 143 94 472 544 760
75 135001 71 166 72 81 216 467 538
740 98 925 136040 100 201 18 37 69
329 39 40 68 481 572 834 916 41
137082 115 29 70 206 57 327 89
572 77 601 10 20 83 735 801 38 74
934 138027 27 213 315 400 687 734
57 139049 343 93 406 512 64 716 38
813 18 85 984 97 140031 143 89 264
76 83 307 21 794 824 958 141084 240
54 65 356 550 97 643 743 74 906
142132 97 279 301 12 37 89 415 533
143069 304 86 440 87 562 66 144062
111 18 247 93 327 45 428 707 842
145119 646 146104 63 257 315 649 713
147117 371 475 86 614 717 52 806 42
148085 122 83 462 978 149030 250
337 52 479 758 887 150057 175 245
55 04 122 751 883 93 151287 483 628
722 26 33 42 55 836 152033 69 142
358 69 95 600 20 736 91 934 158038
44 343 68 499 696 881 914 49 56
154139 299 502 35 56 62 95 721 87
808 932 80 155041 387 436 502 11 745
979 156063 153 94 204 32 44 330
425 52 67 95 574 762 83 909 157028
156 228 66 76 335 46 430 46 83 670
902 52 158104 48 299 464 88 507 646
62 721 842 95 932 159032 47 102 212
588 608 849 160258 312 96 469 519
84 95 690 798 834 93 947 161020 69
121 97 324 42 509 43 601 66 871
162098 120 440 66 506 19 39 46 634
753 62 851 48 345 163042 214 41
420 664 84 857 942 47 75 164011 56
90 137 97 227 440 567 668 824 924
90

III CIĄNIENIE GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 20.000 zł. padła na Nr. 151626

75000 na Nr. 107224

50000 — 26648 156999

25000 — 28139

10000 — 72298 128327 147339

5000 — 18445 64776 135895 142617

2500 — 16230 25462 97794 97796

102770 107781 119302 119895 147754

152932 153379 164469

2000 — 5701 22853 23379 40624

54386 90195 95716 101032 109459

116854 133742 138101 142731

1000 zł. — 1028 8995 10509 14527

19734 27696 36819 40557 40949 44704

45145 49298 53435 54535 58495 61570

63623 69994 71447 75872 76493 78109

88940 93731 109600 111491 123404

124352 126256 127763 129666 133412

134709 144841 154745 154888 157943

161851 162715

WYGRANE PO 250 ZŁ.

42 69 177 207 506 70 702 872 1109
421 2122 274 397 427 36 83 658 3037
200 313 81 819 4042 913 5020 204 30
62 573 639 773 968 6226 408 69 95
676 980 8038 762 938 9070 775 856
10873 98 435 59 517 50 71 821 11190
633 803 918 12171 958 13250 724 75
14320 640 15014 108 409 50 663 734
16067 256 331 80 69 772 897 943
17458 517 683 18207 841 68 995 19307
781 20164 92 21121 682 22009 53 68
437 57 570 715 901 23228 342 470 91
531 631 24082 95 999 25152 388 507
55 605 23 875 959 26091 27056 231
871 77 971 28383 446 90 90 29167 471
30271 403 40 31333 454 629 738 801

926 40 48 32066 385 452 79 521 43
893 33050 270 527 92 728 32 950
84101 478 993 35209 53 529 58 83 606
788 96 808 39 906 16 74 36449 37070
414 40 575 609 770 850 86 928 38050
351 39023 39 513 58 717 927 58 40040
429 41168 534 659 716 966 42681 82
43506 905 44583 45933 46018 103 80
209 65 98 301 526 72 47500 927 35
48153 288 376 641 713 16 876 949 71
49045 223 749

50842 66 976 51142 223 607 921
52419 538 59 685 889 53083 479 777
54244 354 96 422 53 64 551 77 670
55118 56054 71 79 24 69 03 55 57116
503 652 725 58289 309 409 671 833
989 59075 457 85 99 760 981 60046 149
117 61851 62148 350 665 63001 129
344 78 450 64103 41 305 419 65306
10 641 68075 261 310 477 783 847
67277 352 485 97 710 53 54 68058 164
89 270 334 484 728 69269 570 983
70070 314 701 71114 829 47 933 72117
24 267 398 474 502 72 620 73039 177
244 376 543 90 74199 304 41 98 479
749 75060 672 76148 661 859 77194
236 78 78272 869 984 79141 258 371
526 657 917 80267 405 509 81806 783
905 82214 326 415 733 887 83252 419
84412 36 738 85020 130 432 67 533
886 953 86065 72 236 374 81 415 628
79 826 998 78059 112 657 760 88091
268 348 58 663 858 89008 90194 624
772 835 42 954 91150 475 526 70 615
844 72243 526 670 877 93072 172 316
986 94531 95176 280 349 494 509 638
88 917 96106 300 890 979 97336 539
692 821 38 98008 351 4 452 514 740
872 99221 522

100208 62 233 73 728 101161 78
203 303 480 655 716 102393 987 103076
305 15 485 513 29 55 629 994 104087
109 295 700 17 834 964 105099 447
547 160291 334 426 855 107059 61
102 281 301 541 43 815 970 108360
79 651 95 109253 709 944 110257 537
732 854 969 111153 256 65 519 780
112003 100 205 436 57 540 934 113410
600 747 114074 82 319 79 115430 642
116727 30 44 117123 662 80 709 35
72 118011 354 69 436 89 556 606 732
48 119056 93 102 10 22 495 538 236
62 951 120043 223 43 482 854 908
121079 87 151 442 543 852 122106 405
515 86 603 89 727 81 957 123066 367
623 43 797 124297 595 738 50 943 97
125541 684 126199 321 458 127047
179 99 282 836 128058 149 91 607
129189 696 734 130006 7 65 109 10
94 131096 191 341 132545 971 133067
241 83 310 974 611 810 80 134593 653
135285 397 423 670 84 767 845 136348
54 800 68 137047 171 78 780 827
138329 412 634 786 81 139151 316
807 30 140795 141408 47 57 770 954
56 142209 40 99 143040 536 230 774
807 45 67 144122 248 844 942 145366
439 58 539 654 146481 147113 880 99
148121 80 318 441 623 857 87 149156
256 377 757 150485 804 157251 351
92 428 678 847 152418 981 153066 623
649 852 984 154015 362 155207 399
156336 455 631 157079 102 46 246 359
424 604 703 158051 365 529 1 60
159088 342 480 547 99 160519 53 54
972 161014 84 904 162058 165 99 302
436 83 649 193319 87 164084 344 96
476 610 71

IV CIĄNIENIE WYGRANE PO 250 ZŁ.

Zagadkowe zamachy bombowe w Anglii

Kilka nowych wybuchów w Londynie — Sprawców nie wykryto

(d) Londyn (PAT). Zamachy bombowe terrorystów weszły już niejako do stałego repertuaru wydarzeń londyńskich. Nie ma tygodnia, aby nie wybuchło parę bomb, lub aby nie skazano na długoletnie więzienie paru nowych terrorystów.

Ostatnia seria zamachów nastąpiła onegdaj w nocy. W różnych punktach Londynu wybuchły cztery bomby typu balonowego. Wszystkie cztery pozostawione były przez niewykrytych dotychczas sprawców w przechodniach kolei podziemnej, dwie na dworcu Marble Arch tuż koło Hyde parku, jedna na dworcu Edgare i jedna w Hammersmith.

Bomby na dworcu w Marble Arch wybuchły o godz. 20, niszcząc całe urządzenie przechodni, lecz na szczęście nie raniąc nikogo. Zaznaczyć należy, że na tym dworcu już raz wybuchła bomba 12 kwietnia rb. Eksplozja na dworcu Edgare, położonym najbliżej Marble Arch, nastąpiła w 15 minut później, również niszcząc urządzenie przechodni i czwarty wreszcie zamach w Hammersmith nastąpił koło 20,30, przy czym ranny został jeden człowiek.

W związku z nieustającymi zamachami Scotland Yard wydał rozkaz, aby wszystkie przechodnie w Londynie były strzeżone przez policję i detektywów. Metoda oddawania do przechodni bomb zegarowych, ukrytych w ręcznych bagażach, jest wraz

z wrzucaniem bomb do sklepów przez otwory na listy najczęściej stosowaną przez terrorystów. Zamachy ostatnie są o tyle charakterystyczne, że

Oficerowie węgierscy zwiedzają Polskę

Goście węgierscy zwiedzą szereg pobojoisk z czasów wojny światowej

Warszawa. (PAT). W stolicy bawi wycieczka oficerów Honwedzkiej Akademii Wojskowej w Budapeszcie w liczbie 14 osób z komendantem Akademii płk Karolem Beregy na czele. Celem wycieczki jest poznanie pól bitew z czasów wojny światowej, na których walczyły wojska węgierskie.

W czasie pobytu w Warszawie wycieczka zwiedzi pole bitwy pod Radzyminem, stolicę i najciekawsze jej za-

bytki. Dziś uczestnicy wycieczki złożyli wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Dnia 17 bm. wycieczka wyjeżdża do Gdyni, a następnie do Łodzi, skąd uda się na pobojoisko pod Brzezinią. Ostatnim etapem podróży wycieczki do Polski będzie Kraków i Zakopane oraz zwiedzenie pobojoisk w Karpatach.

OSTRZEŻENIE

Doszło do naszej wiadomości, że niektóre osoby, inspirowane najwidoczniej przez konkurencję, świadomie rozpowszechniają wśród naszych konsumentów i odbiorców wieści o niepolskim pochodzeniu naszego przedsiębiorstwa.

W związku z tym **przestrzegamy wszystkich przed dawaaniem wiary tym kłamliwym wieściom i podkreślamy, że firma nasza jest placówką polską, opartą na wyłącznie kapitale krajowym.** Wszelkie zaś insynuacje ścigać będziemy na drodze sądowej.

**Zarząd Browaru i Fabryki Kwasu Węglowego
SUKC. K. ANSTADTA**

Karygodne wyczyny hitlerowca

Radomsko, 15. 5. (P). Bezczelność niektórych Niemców w Radomsku przechodzi wszelkie granice.

Do popularnej cukierni „Ziemianka” przyszedł Niemiec Weinert, właściciel warsztatu mechanicznego, na którym aparat radiowy na Berlin i podczas grania hymnu niemieckiego wyciągnął rewolwer, oddając 2 strzały w kierunku ściany, wznosząc jednocześnie okrzyk „Niech żyje Hitler”, „Niech żyją Niemcy”.

Identyczny wypadek powtórzył się w ostatnim tygodniu tym razem na ulicy, gdzie Weinert znów wznosząc okrzyki na cześć Hitlera i Niemiec strzelał na wiat.

Społeczeństwo polskie do głębi obu-

rzane jest postępami butnego Niemca i domaga się natychmiastowego ukarania go.

Zakazane pocztówki

Berlin. (Tel. wł.). We wrześniu ubiegłego roku były bardzo mocno rozpowszechniane pocztówki z widokiem Godesbergu, gdzie Hitler dał zapewnienie Chamberlainowi o poszanowaniu niepodległości Czechów.

Obecnie Ministerstwo Propagandy Rzeszy zakazało rozpowszechniania tych pocztówek. (w)

Niezwykły wypadek w rosyjskim teatrze

Moskwa, 15. 5. (PAA). Widownia teatru amatorskiego jednej z fabryk w Moskwie stała się ostatnio terenem niecodziennego wypadku. W czasie przedstawienia, podczas którego na scenie wywiązuje się walka kolchoźnika ze skradającym się dywersantem, aktor strzela z dubeltówki. Po wystrzale usłyszano na widowni jęki. Publiczność w panice stłoczyła się przy wyjściu.

Jak się okazało, dubeltówka aktora została nabita prochem z domieszką kilku śrucin, którymi zostali ranni dwaj aktorzy Bogdanow i Pekker. W sprawie tej władze sowieckie wszczęły śledztwo.

Księstwo jugosłowiańscy wracają do ojczyzny

Postumia. (PAT). Jugosłowiańska para książęca po kilkudniowej wizycie oficjalnej we Włoszech udała się dziś rano w drogę powrotną do Białogrodu.

Na stacji granicznej Postumia ks. Pawła i ks. Olge pożegnał w imieniu włoskiej pary królewskiej książę Genui. Ponadto na dworcu zgromadzili się liczni przedstawiciele władz oraz kompania honorowa wojska i batalion młodzieży faszystowskiej.

12 nowych rektorów

Warszawa. (Tel. wł.). Minister oświaty Świętosławski otrzymał wniosek w sprawie zatwierdzenia wyniku wyborów na wyższych uczelniach. Liczba nowych rektorów sięga 12 osób. (w)

Gabinet dentystyczny na rowerze



Pomysłowy dentysta w Japonii wmontował w rower prawie całe urządzenie gabinetu dentystycznego, co pozwala mu na odwiedzanie klientów z odległych nawet miejscowości i leczenie ich na miejscu. (Fot. Keyston)

Meldunek żołnierzy polskich z Ameryki

Warszawa. (PAT). Pan marszałek Smigły-Rydz otrzymał ze Stanów Zjednoczonych następującą depeszę:

„Żołnierze dawnej armii polskiej z Ameryki i żołnierze rezerwy wojska Rzeczypospolitej, przybyli na uroczystość odznaczenia grobów pierwszych zmarłych ochotników, pochowanych na cmentarzu obozu armii polskiej w Niagara on the Lake, meldują posłusznie wodzowi naczelnemu gotowość ofiary krwi dla Polski na każde jego wezwanie.”

Depeszę podpisali płk Teofil Starzyński, ks. płk Dekowski, por. Drzyżak, adw. Kaszubowski, red. Cepura, komendant Kubala, ks. Winnicki, płk Bohowski, konsul Gruszka, konsul Brzeziński, red. Giedroyc, adw. Pożaryski.

Inauguracja komunikacji lotniczej Warszawa — Kopenhaga

Kopenhaga (PAT). Dziś o godz. 11 wylądował tu pierwszy samolot polskich linii lotniczych „Lot”, które — jak wiadomo — z dniem dzisiejszym uruchomiły bezpośrednią komunikację między Warszawą i Kopenhagą.

Na przybycie samolotu polskiego oczekiwali na lotnisku: poseł R. P. Staszewski z członkami poselstwa, przedstawiciele Duńskiego Towarzystwa Komunikacji Lotniczej oraz grono dziennikarzy.

Przybyłym samolotem reprezentantów „Lotu” powitał dyrektor Duńskich Linii Lotniczych inż. Gunnar Larsen, wyrażając radość z powodu pomysłowego rozwoju współpracy polsko-duńskiej w dziedzinie komunikacji powietrznej.

W południe min. Staszewski podejmował przybyłych śniadaniem, w którym wzięli również udział przedstawiciele duńskich sfer urzędowych, wojskowych i prasy.

O godz. 14,30 samolot polski wystartował w drogę powrotną do Warszawy.

Składki i pokwitowania

W administracji pisma naszego złożono w dalszym ciągu:

Na Fundusz Obrony Narodowej: Bolesław Jaskiewicz 20.—, Stronictwo Narodowe koło Reda pow. Morski, zebrane na akademii z okazji poświęcenia proporz. 31,56. Warszawskie Stow. Mysłowska oddział w Poznaniu 200.—, Władysław Leitgeber 5.—, Penrychowa w odpowiedzi p. Fryderykiewiczowej 5.—, Urzędnicy Rzeźni Miejskiej w Poznaniu po wysłuchaniu przemówienia p. ministra Becka 17.—, Klara Kaulfussówna 5.—, Maria Thener 40.—, Antoni Bromber 20.—, 13-kole kobiece LOPP Poznań-Lazarz z dobrowolnych składek 78.— zł. Bezrobotni, którzy czasowo byli zatrudnieni podczas trwania tegorocznych Targów Poznańskich w charakterze kontrolerów i informatorów, zebrali zupełnie samorzutnie ze swych skromnych zarobków kwotę 85.— zł. Pracownicy warsztatów firmy Józef Dziabaszewski i S-ka 290.— zł. Uczniowie warsztatów firmy Dziabaszewski i S-ka 37,50 zł. Es Ka De wygrane w preferans 3,20 dr Maria Różkowska honorarium za artykuł 22,05 zł. razem z poprzednio pokwitowanymi 3,082,03 zł.

Na Tow. „Warta” pieniądza nad dziećmi szkolnymi: panie Zarząd „Warta” Opieka nad dziećmi „Warta” zaniat kwiatów na imieniny p. staro-

Nie tylko mienie, ale i życie

Warszawa. (PAT). Na ręce Pana Prezydenta R. P. napływają bez przerwy ofiary od Polonii amerykańskiej na Fundusz Obrony Narodowej.

Ofiarodawcy przesyłają jednocześnie listy z zapewnieniem złożenia nie tylko ofiar z całego swego mienia, ale również i krwi, gdy zajdzie tego potrzeba.

Powódź w Wirtembergii

Berlin (PAT). W Wirtembergii powódź wyrządziła znaczne szkody. W pewnej miejscowości w pobliżu Stuttgartu utonęły dwie osoby.

100 tys. Żydów opuściło Austrię

Wiedeń (Tel. wł.). Według statystyki Centralnego Biura Emigracyjnego, w chwili zajmowania Austrii przez Niemcy, opuściło ją około 100 tys. Żydów.

Największa ilość bo 20 tys. wyjechało do Ameryki. (w)

Nie stwarzajmy sobie sami trudności

Ze świadomość korzyści, jakie płyną z gry na Loterii Klasowej istnieje w szerokich kołach społeczeństwa, dowodzi sam fakt nabywania co miesiąc przez setki tysięcy osób losów loteryjnych. Ale każda gra ma w ogóle sens i może być prowadzona rzetelnie tylko wówczas, gdy ujęta jest w karby przepisów, obowiązujących wszystkich bez wyjątku uczestników i z całą ścisłością wykonywanych. Wszelkie odstępstwa od tych przepisów stają się źródłem nieporozumień i sporów, często przykrych, a zawsze najzupełniej niepotrzebnych.

W myśl tej zasady dla każdej Loterii Klasowej opracowywane są regulaminy i przepisy, z którymi gracze powinni się zaznajomić przy nabywaniu losów. Plan i przepisy posiadają wszyscy kolektorzy i okazują je na żądanie nie tylko swym klientom, ale każdemu, kto się w tym celu zgłosi, trudności więc pod tym względem nie ma żadnych. Mimo to zdarza się często, że gracze bądź wcale nie zaznajamiają się z przepisami, bądź też poznawszy — nie stosują się do nich.

Najbardziej rozpowszechnionym jest zaniedbanie ostatecznego terminu odnowienia losu do następnej klasy, chociaż termin ten uwidocznił się wyraźnie nie tylko w przepisach, ale i na każdej „piątce”. Gracz zapomina, że określenie takiego terminu jest konieczne dla dania możliwości kolektorowi, który — razie niewykupienia w terminie oznaczonym losu staje się jego właścicielem, sprzedania go innemu zwolennikowi gry loteryjnej. Bo zadaniem kolektora jest właśnie nie innego, tylko sprowadzić losy, nie można go zatem pozbawiać niezbędnych po temu warunków.

Zaznaczyć należy, że gdy dawniej ostateczny termin odnowienia losów przypadał na 5 dni przed rozpoczęciem ciągnie-

nia, to teraz przesunięto go na ostatni dzień powszedni przed ciągnięciem. Jest zrozumiałe, że dalsze przesunięcie terminu jest niemożliwe.

Na tym tle, gdy zwłaszcza na nieodnowiony w terminie los padnie wygrana, powstawać mogą i powstają rzeczywiste liczne konflikty. Uważający się za pokrzywdzonych gracze zwracają się do Dyrekcji P. M. L. o interwencję i przywrócenie przekroczonego terminu, był tylko nie stracić wygranej. Reklamacje graczy rozpatrywane są przez Dyrekcję z całą życzliwością i kolektorzy też często idą swym klientom na rękę, jak o tym świadczą liczne podziękowania w listach do Dyrekcji oraz w prasie pod adresem kolektur, ale każdy zdaje sobie chyba sprawę, że pomyślnie załatwienie konfliktu jest możliwe tylko w ramach wyjątkowych i to w tym jedynym wypadku, gdy los nie został jeszcze sprzedany osobie drugiej. Zresztą i przeciąganie odnowienia losu do ostatniej chwili jest niepożądane. Naprzykład p. Denis, właściciel jednej z „piątek” nr 742, na który w pierwszym dniu ciągnięcia bieżącej IV-jej klasy padła wygrana 100.000 zł, wystąpił w przeddzień ciągnięcia należność za los czekiem na P. K. O. Oczywiście kolektor nie mógł o tym wiedzieć i miał prawo w dniu następnym los sprzedać. Złożyło się szczęśliwie, że tego nie zrobił, a z drugiej strony — wobec braku złej woli ze strony p. Denisa Dyrekcja mogła skutecznie zainterweniować na jego korzyść, nie mniej jednak gracz przeżył kilka chwil przykrych emocji.

A przecież tak łatwo uniknąć tych wszystkich komplikacji, trzeba tylko pamiętać o terminie odnowienia losu. Kto tego nie zaniedba, może być pewny, że czterna wygrana natychmiast i bez żadnych trudności.

Maj
16

Wtorek

Kalendarz rzym.-kat.

Wtorek: Jan Nep. b.,
Andrzej Bobola

Środa: Weronika

Kalendarz słowiański

Wtorek: Wierchysława

Środa: Sławomir

Środa: wschód 3.57

zachód 19.42

Długość dnia 15 g. 45 min.

Księżyca: wschód 2.35, zachód 16.38

Faza: 3 dzień przed nowym

Adres redakcji i administracji w Łodzi

Piotrkowska 91, tel. 173-51

Godziny przyjęć: 11—13 i 16—17

DYŻURY APTEK:

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki:
Duszkiewiczowa — Zgierska 87, Hartman (Zyd)
— Brzezińska 24, Rówska — Plac Wolności
2, Perelman i S-ka (Zyd) — Cegielniana 32, Da-
nielski — Piotrkowska 127, Wójcicki — Na
piórkowskiego 27, Sienkiewicz, Karolewska 48.

TELEFONY:

Pogotowie P. C. K. 102-40.
Pogotowie lekarzy chrześcijan 111-19.
Pogotowie Ubezpieczalni 208-10.
Straży Pożarnej 8.
Pogotowie Miejskie 102-00.

TEATRY

Teatr Miejski — „Madame sans gêne”.

KINA:

Capitol — „Chicago”.
Corso — „Piraci Preri” i „Bohater naszych
czasów”.
Ikar — „Josette” i „Piętno przeszłości”.
Metro — „Orient Express”.
Oświatowy-Ślonec — „Pościg” i „Zaufaj mi”.
Palace — „Kłopoty małej Pani”.
Przedwiośnie — „Biały Murzyn”.
Palladium — „Kobieta, którą kocham”.
Rialto — „Subretka”.
Stylowy — „Ludzie Wisły”.

KRONIKA DNIA

Na ul. Zgierskiej 2 zatrzymany został Stanisław Ruciński (Polska 11) w chwili kradzieży paczki z towarami na szkodę Władysława Perłowskiego przybyłego z Kutna.

Helena Chojnacka (Nowopolska 22) zatrzymana została na Wodnym Rynku w czasie kradzieży obuwia na szkodę Bronisława Bódka, przybyłego z Mrogi Dolnej, pow. brzezińskiego. Dorożkarz Jankiel Roumefeld najechał na ul. Rybnej 14 na 6-letniego Józka Grinbaum, powodując u niego ciężkie uszkodzenia ciała.

Na ul. Rzgowskiej 27 najechany został przez tramwaj 21-letni Wacław Kajdas (Przedzalniana 28). Kajdas poniósł śmierć i zwichnięcia przewieszone do prosektorium, skąd je następnie przekazano rodzinie.

W fabryce firmy Markus Kohn (Łąkowa 5) tryby maszyny oberwały palce u reki robotnicy 35-letniej Marii Reniatowskiej (6 Sierpnia 96). Ranną przewieziono do szpitala.

Na ul. Majowej 11 w czasie bójki został poranny ostrym narzędziem 31-letni Mikołaj Grudziński, odnosząc rany rąbane głowy i rąk. Rannego przewieziono do szpitala.

Na ul. Stowackiego na tle porachunków osobistych została pobita przez dwie nieznane kobiety 23-letnia Melania Wesolowska, której zadano szereg ran tłuczonych twarzy i głowy. Ranną opatrzyło pogotowie.

W mieszkaniu własnym przy ul. Kościelnej 19 uległa poparzeniu wskutek wybuchu benzyny 72-letnia Teofila Grabińska. Poparzoną opatrzył lekarz pogotowia.

KRONIKA MIEJSCOWA

Nowy rozkład jazdy wprowadzony został na kolejach z dniem 15 bm. Podróżni winni zwrócić uwagę, gdyż niektóre pociągi odchodzą obecnie wcześniej z dworców o kilka względnie nawet kilkanaście minut, podczas gdy odejście innych zostało o kilka minut opóźnione. (x)

Bulhak w Łodzi.
W sali przy ul. Moniuszki 4 a została otwarta wystawa fotograficzna pt. „Piekno Wilna i Ziemi Wileńskiej”, na którą złożyła się praca znakomitego artysty — mistrza fotografii Bulhaka, Sowieńskiego, Wankiego i innych.

Wystawa trwać będzie do dnia 21 maja włączniej i czynna będzie od 10 do 22. Wstęp dla wszystkich bezpłatny.

Następny (21) numer tygodnika społeczno-gospodarczego „Narodowe Życie Gospodarcze” ukazuje się w zwiększonej objętości we wtorek, dnia 23 maja rb. Na całość złożą się artykuły treści ogólnej, poświęcone sprawom kupieckim, rzemieślniczym. Szeroko będzie uwzględniony dział informacji kupieckich i poradnik.

Zielone Świąta na Jasnej Górze. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej organizuje pod protektorem J. E. ks. biskupa Wł. Jasieńskiego pielgrzymkę do Częstochowy na Zielone Świąta. Pielgrzymka odjedzie w dniu 27 maja, po uroczystym nabożeństwie, z dworca Łódź-Kaliska, powróci zaś w dniu 29 maja.

Karty uczestnictwa w cenie 6 zł nabyć można w sekretariacie Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, Gdańska 111, w księgarni „Dobrej książki”, Gdańska 111, w kolekturze Wł. Ciemniary, Piotrkowska 91, oraz we wszystkich parafiach łódzkich.

70 tys. dzieci na koloniach. Według zamierzeń wojewódzkiego komitetu pomocy dzieciom i młodzieży w roku bieżącym zostanie wysłanych na kolonie i półkolonie około 70 tys. dzieci. Koszt urządzenia kolonii wyniesie będzie około 2 milionów złotych. Na obozy letnie skierowanych będzie około 15 tys. dzieci, na kolonie wypoczynkowe 22 tys. Szkoły średnie i zawodowe wysyła na kolonie 3 tys. młodzieży. Na półkoloniach znajdzie odpoczynek 25 tys. dzieci.

Kurs KSK w Sieradzu

Sieradz, 15. 5. Katolickie Stow. Kobiety w Sieradzu rozpoczyna w dniu 16 maja o godz. 17 w Domu Katolickim kilkodniowy kurs obrony przeciwlotniczej, gazowej oraz higieniczno-sanitarnej. Na kurs mogą uczęszczać osoby nie należące do K. S. K. Wejście bezpłatne.

SENSACYJNY PROCES W ŁODZI

Kto skradł czek na 17200 zł?

Wczoraj rozpoczął się proces Wojciecha Klimontowicza, oskarżonego o kradzież czeku z łódzkiej rozgłośni Polskiego Radia

Łódź, 15. 5. — W tajemniczych okolicznościach zaginął 6 stycznia rb. czek na 17200 zł z biura łódzkiej rozgłośni Polskiego Radia. Czek następnego dnia krótko po godz. 8 rano został zrealizowany w Banku Gospodarstwa Krajowego przy Al. Kościuski.

W wyniku dochodzeń podejrzenie padło na pracownika działu technicznego Wojciecha Klimontowicza, który został aresztowany.

SKŁAD SĄDU

W dniu wczorajszym zasiadł on na ławie oskarżonych Sąd Okręgowy pod zarzutem kradzieży czeku i zrealizowania go. Sprawę rozpatrywał sędzia Niklewski, oskarżał prok. Lipiński, a obronę wnosili adw. Deczyński.

Po sprawdzeniu personaliów sąd odczytał akt oskarżenia, z którego wynika, że 6 stycznia Klimontowicz pełnił dyżur w godzinach od 15 do 24 w rozgłośni przy ul. Inżynierskiej. Jak wynika z zeznań świadków Klimontowicz wychodził z budynku dwukrotnie, przy czym wynosił jakieś paczki.

AKT OSKARŻENIA

Gdy następnego dnia przybył do rozgłośni kierownik administracyjny, stwierdził brak kasety, w której znajdowała się książeczka czekowa z podpisanym in blanco czekiem. Natychmiast połączył się z BGK w celu wstrzymania wypłaty komukolwiek. Okazało się jednak, że krótko po godz. 8 czek został zrealizowany na sumę

17.200 zł. Organa śledcze podjęły kroki wstępne i aresztowały Klimontowicza. Ekspertyza grafologiczna, dokonana przez biegłego inż. Szymankiewicza, wykazała, że czek został wypisany i podpisany przez Klimontowicza, używającego nazwiska Muren.

WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO

Na zapytanie sędziego oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do przestępstwa, zarzucanego mu w akcie oskarżenia, i składa następujące zeznanie: Dnia 6 stycznia w istocie miał dyżur przy ul. Inżynierskiej i około godz. 21 wyszedł na ul. Radwańską w celach służbowych. Po powrocie dowiedział się, że była żona i ma jakąś ciekawą nowinę. Okazało się, że przyjechali goście z Gdyni. Ponieważ zabrakło łóżek, więc udał się do rozgłośni i przyniósł łóżko polowe.

Sędzia: — A może oskarżony wyniósł kasety z książeczką czekową w łóżku?

Oskarżony zaprzecza i twierdzi, że idąc 7 stycznia ul. Narutowicza do nowobudującego się gmachu rozgłośni, spotkał pp. Jedrychowskiego i Gawrońskiego z działu technicznego i z nimi razem przybył do biura. Z gmachu rozgłośni w godzinach rannych nie wychodził.

Sędzia: — Czy oskarżony często przychodził do biura rozgłośni na ul. Inżynierskiej?

Oskarżony przypomina sobie, że był tam 5 stycznia i zabrał 2 płyty dla red. Cerskiego (Cukier), któremu miał w tym dniu zmontować patefon.

Sędzia: — Czy oskarżony miał sprawę dyscyplinarną w sprawie płyt? Oskarżony wyjaśnia, że nie i twierdzi, że w rozgłośni ginęły płyty.

PRZESŁUCHANIE ŚWIADKÓW I ODROCZENIE ROZPRAWY

Po wyjaśnieniach oskarżonego prokurator wniósł o odroczenie rozprawy celem dokonania ponownej ekspertyzy grafologicznej pisma na czeku i to przez Centralny Urząd Śledczy. obrońca oskarżonego postawił wniosek, aby przed powzięciem decyzji w sprawie wniosku prokuratora zostali przesłuchani świadkowie Jedrychowski i Gawroński. Jest to istotne zdaniem obrońcy dlatego, że poświadczą, że oskarżony nie mógł zrealizować czeku, gdyż w czasie od 8 do 9 przebywał w rozgłośni na ul. Narutowicza.

Sędzia: — Słuszne rozumowanie, jednak nie wyklucza ono możliwości kradzieży czeku przez Klimontowicza.

Po naradzie sąd postanowił przesłuchać tylko 2 świadków, a mianowicie Jedrychowskiego i Gawrońskiego, którzy zeznali, że istotnie w dniu 7 stycznia spotkali Klimontowicza i razem z nim przybyli o godz. 8 do rozgłośni. Klimontowicz w ten dzień nie opuszczał miejsca pracy.

Po przesłuchaniu tych świadków sąd sprawę odroczył. Postanowił przesłać czek z próbą pisma Klimontowicza do ponownego zbadania. Na wniosek obrony sąd zmienił dotychczasowy środek zapobiegawczy z aresztu na dozór polityczny. Na sali obecnych było dużo pracowników rozgłośni, i białem.

List do Redakcji
Bajorko
na ulicy Piotrkowskiej

Od jednego z naszych czytelników otrzymujemy następujące uwagi:

„Przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Przejazd w miejscu największego ruchu w czasie sloty tworzy się bajorko o powierzchni kilkunastu metrów kwadratowych. Szyny tramwajowe wyłożone bowiem wgnieceniem, w którym gromadzi się woda. Jest to dla przechodniów prawdziwe utrapienie. Przejeżdżające samochody opryskują przechodzących brudną cieczą zmieszana z oliwą i błotem.

Z ust niejednego przechodnia, który użył takiej „kapieli” wyrzyna się przekleństwo. Nie wiem, czy tego odpowiednio władze nie zauważyły, ale faktem jest, że bajorko to już od kilku lat istnieje i nikt się nie kwapi, by je usunąć. Mam wrażenie, że winien jest tym zainteresować wydział drogowy Zarządu Miejskiego i spowodować u Dyrekcji tramwajów, aby odpowiednio przebudowała ten ważny odcinek ruchu przy zbiegu Piotrkowskiej i Przejazd”.

(podpis)

Nauczyć respektu Niemców łódzkich!

Akcja związków zawodowych przeciw prowokacjom Niemców-majstrów i kierowników zakładów

Łódź, 15. 5. — W związkach zawodowych obecnie omawiana jest sprawa stosunku, jaki zajmują w wielu zakładach majstrowie i kierownicy działów narodowości niemieckiej, których bardzo wielu znajduje się w całym przemyśle. W pierwszym rzędzie organizacje zawodowe zajęły się kwestią obsadzania stanowisk praktykantów na majstrów i kierowników przez młodzież narodowości niemieckiej, co utrudnia Polakom otrzymanie pracy.

W opracowanym w tej sprawie memorandum do władz związku domagają się wydania odpowiednich zarządzeń, w pierwszym rzędzie, by usunięci zostali z pracy ci, których schwytano na zielonej granicy, gdy usiłowali zbiec do Rzeszy, jak również członków rodziny tych, którzy zbiegli.

Dalej związki zawodowe wskazują, że majstrowie i kierownicy niemieccy odnoszą się do robotników w wielu wypadkach w sposób obrażający i poniżający godność robotnika, prowokując na tym tle spory i zatargi, co w chwili obecnej jest zjawiskiem wysoce szkodliwym. Np. na porządku dziennym jest, że na powitanie w języku polskim nie odpowiadają, żądając by przemawiano do nich po niemiecku.

Związki zawodowe poza tym wystąpiły pod adresem niektórych wielkich zakładów bezpośrednio z żądaniem usunięcia niepożądanych robotników względnie majstrów. Niezależnie od tego zapowiedziana jest akcja bezpośrednia mająca na celu usunięcie z fabryk elementu wrogo nastawionego do Polski. (x)

Tłum ludzi zburzył dom

Szereg osób skazanych za samowolne zburzenie zabudowania, zamykającego przejazd

Łódź, 15. 5. — Przed Sądem Grodzkim w Łodzi toczył się proces o samowolne zburzenie zabudowania, które zamykało przejazd do ulicy, zmuszając mieszkańców dzielnicy Zarzewie do dalekiego objazdu, by przedostać się na ul. Milionową, na Widzew. Podanych stanęło 34.

Mieszkańcy z krańca ul. Napiórkowskiego na Zarzewiu zwrócili się do Zarządu Miejskiego, aby wykupił plac od rodziny Frankowskich, zamykający ul. Widzewską i dojazd przez nią na ul. Milionową. Decyzja zapadła, lecz jej nie zrealizowano.

Frankowscy przez pewien czas przepuszczali wozy i przechodniów przez swą posesję, ale równocześnie

zaczęli nadbudowę domu, uważanego powszechnie za przeznaczony do rozbioru.

W nocy na 4 grudnia 1938 jeden z najbardziej uprzywilejowanych mieszkańców Zarzewia Władysław Maj przy udziale tłumu około 100 osób przybył na posesję Frankowskich. Tłum uzbrojony był w siekiery, młoty, łomy i mimo sprzeciwu Frankowskiej zburzono dom aż do fundamentów.

Sąd Grodzki w Łodzi skazał Maję oraz 4 innych oskarżonych na 3 miesiące aresztu, dalszych siedmiu na 2 miesiące oraz ośmiu po 3 tygodnie aresztu. 13 oskarżonych zostało uniewinnionych.

Przykładne ukaranie Niemca

Dyrektor Banku Spółek Niemieckich skazany na 2000 zł grzywny za demonstracyjne nieprzyjęcie Polaków do pracy

Łódź, 15. 5. — Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy skierowało do Banku Spółek Niemieckich w Łodzi (Al. Kościuski 45) 3 niepodległościowców do pracy. Dyrektor banku Kurt Polmann, obywatel niemiecki, odmówił przyjęcia niepodległościowców, oświadczając, że sam sobie wybiera pracowników oraz

że nie widzi podstaw, dla których miałby uwzględnić wniosek Funduszu Pracy. Sąd skazał Polmanna na 1.000 zł grzywny. W wyniku odwołania skazanego sprawę rozpatrywał wczoraj Sąd Okręgowy w Łodzi, który skazał Kurta Polmanna na 2 tys. zł grzywny.

JEDEN OBIAD NA ŚCIGACZ

Ścigacz województwa łódzkiego musi być pierwszy!

Łódź, 15. 5. Niedzielny nasz apel wzywający wszystkich do ofiarowywania równowartości jednego obiadu na ścigacz woj. łódzkiego znalazł już oddźwięk. Oto państwo Kownaczy prowadzący firmę „Janina Kownacka” (Piotrkowska 137/39) zadeklarowali ze swej strony zł 20. Ofiarodawcy podkreślił, że dają taką sumę, gdyż znajduje się wiele osób, które nie będą mogły z powodu swego materialnego położenia nie ofiarować. Słuszne to stanowisko znajdzie niewątpliwie wielu naśladow-

ców.

Każdy niech da na ścigacz woj. łódzkiego jeden obiad. Ci, co mają więcej, niech dają więcej. Do tej pory więc wpłacono na ścigacz na skutek naszego apelu zł 30.

Niech więc każdy pośpieszy z darem na ścigacz. Małe wyrzeczenie się, skromna suma, ale, gdy wszyscy łódzianie ofiarują swój obiad, wtedy urosnie suma poważna. Ścigacz woj. łódzkiego musi być pierwszy — pamiętajmy o tym.

Zwycięża naród zwarty, zbrojny, oświecony.
Zapisz się na członka Polskiego Białego Krzyża!

O czym się mówi Co to za Rajch?

Jak nas informują, przed kilkunastu bodaj laty znany był na terenie Łodzi „działacz społeczny” nazwiskiem Rajch, którego zwykle przed 1 majem zatrzymywali władze bezpieczeństwa.

Podobno tenże sam Rajch interesował się później żywo organizacją „wolno-myślicieli”.

Czy tenże Rajch jest jeszcze w Łodzi — nie mamy co do tego pewności. Sądźmy jednak, że zdołamy to ustalić... (jot.)

Wyplaty totalizatora w Rudzie Pabianickiej

Ruda Pabianicka. — Wyniki niedzielnych wyścigów konnych w Rudzie Pabianickiej były następujące:

Gonitwa I: 1) „Overshod” (Bukowieckiego), 2) „Omen” (Filipowicza), 3) „Elba” (Wodnińskiego). Wycofano „Rodina” (Krolikowski). Zwycięzca wygrał w czasie 1:28, pewnie o jedną długość. Tot. zwycz. 5,50, porz. 14 zł.

Gonitwa II: 1) „Palanka” (Mieczowskiego), 2) „Saratoga” (Enderów), 3) „Love Song” (st. Krasne). Czas zwycięcy 1:49, zwyciężył wysuwany o półtorej długości. Tot. zwycz. 28,50, fr. 13,50, 13,50, porz. 439 zł.

Gonitwa III: 1) „Pirandello” (Boryckiego), 2) „Pyszna” (ks. Nauruza), 3) „Waad” (Orpieszewskiej). „Pirandello” wygrał w czasie 1:27, łatwo o trzy długości. Tot. zwycz. 18,50, fr. 8,50 i 21,50, porz. 891 zł.

Gonitwa IV (Gejzcy amatorzy): 1) „Husarz” (Morzyckiego), 2) „Rezeda” (C. W. K.), 3) „Largo II” (Wójcika). „Husarz” zwyciężył w walce o szyć w czasie 7:20. Tot. zwycz. 10 zł, fr. 7,13, porz. 114. „Potok” upadł na pierwszej przeszkodzie i został wycofany.

Gonitwa V: 1) „Start” (Enderów), 2) „Renta” (st. Podhalanka), 3) „Neon” (st. Krasne). Czas „Sarta” 2:44, zwyciężył bardzo łatwo o dwie i pół długości. Tot. zwycz. 10,50, fr. 8 i 12, porz. 101 zł.

Gonitwa VI: 1) „Willia” (Matuszewskiego), 2) „Rubezahl” (Andrycz), 3) „Honwed” (Harlanda). Wycofano konie „Omen”, „Ogaden”, „Katorżnik”. Czas „Willi” 1:50, zwyciężyła łatwo o trzy długości. Tot. zwycz. 15 zł, fr. 9 i 15,50, porz. 245 zł.

Gonitwa VII: 1) „Koral II” (Boruckiego), 2) „Amorek” (st. Nalecz), 3) „Tamar” (Olejniczak), 4) „Zeila” (Stokowskiej). Wycofano „Samum” (Enderów), „Parafraza” (Płoszajskiej), „Parabola” (st. Krasne). Czas zwycięcy 1:50, łatwo o dwie długości. Tot. zwycz. 57, fr. 14,50, 7 i 38, porz. 205 zł.

Gonitwa VIII: 1) „Sumak” (Szulginowej), 2) „Eliminator” (Wodnińskiego), 3) „Oppeln” (st. Podhalanka), 4) „Iwa II” (Wójcika). Czas zwycięcy 2:32, pewnie o 8 długości. Tot. zwycz. 23,50, fr. 8, 13,50 i 7,50, porz. 334 zł.

Ogólny obrót wynosił 240.720 zł z tego na Warszawę przypada 133.550, a na Łódź 106.170 złotych.

EWENTUALNE WYPŁATY

Gonitwa I: „Omen” — 35,50; „Owershot” — 5,50; „Elba” — 46 zł.

Gonitwa II: „Saratoga” — 21; „Love Song” — 17; „Toast” — 11; „Palanka” — 28,50 zł.

Gonitwa III: „Ogaden” — 8; „Rusalka” — 31,50; „Waad” — 64,50; „Pyszna” — 103,50; „Pirandello” — 18,50 zł.

Gonitwa IV: „Husarz” — 10; „Largo II” — 28,50; „Rezeda” — 18,50; „Igor II” — 18,50; „Potok” — 23,50 zł.

Gonitwa V: „Nürdsfröm” — 174,50; „Sart” — 10,50; „Neon” — 9; „Renta” — 45,50 zł.

Gonitwa VI: „Rubezahl” — 43; „Ewa” — 34; „Turcja” — 105,50; „Honwed” — 15; „Nebraska” — 24; „Willia” — 16 zł.

Gonitwa VII: „Palanka” — 153,50; „Padwana” — 49,50; „Pańczatant” — 110,50; „Pride” — 42; „Zeila” — 12; „Tamar” — 171,50; „Amorek” — 15; „Koral” — 57 zł.

Gonitwa VIII: „Grodna” — 31,50; „Jerry II” — 93; „Iwa II” — 389,50; „Eliminator” — 45,50; „Lobuz” — 33,50; „Begonia” — 22,50; „Sumak” — 23,50; „Oppeln” — 21,50.

Niemiecka buta przekracza granice

Praktykant Widzewskiej Manufaktury Niemiec, oskarżony o zbrodnię przeciwko sile zbrojnej państwa polskiego

Łódź, 15. 5. Na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym w Łodzi zasiadł Kurt Koschade, absolwent gimnazjum niemieckiego w Łodzi, ostatnio praktykant w przedalni Widzewskiej Manufaktury, gdzie pracowało 180 robotników. Kierownikiem tego działu był Kołodziejczak, który mówił po niemiecku i często objawiał sympatie dla hitlerizmu. Pewnego dnia Koschade pożyzył mu „Mein Kampf”.

22 marca po zajęciu Klajpedy Koschade w rozmowie z Kołodziejczak-

kiem oświadczył: „Pan pewnie czytał „Mein Kampf”, teraz się wszystko sprawdza. Małe narody muszą zginąć z karty Europy, m. in. i Polska musi zniknąć”.

Słowa te wywołały oburzenie u wszystkich robotników, którzy wraz z majstrami domagali się zwolnienia Koschade z pracy. Powiadomiona policja wdrożyła dochodzenia, których wynik wypadł wręcz rewelacyjnie. Ujawniono siedzibę hitlerizmu. Koschade jest sekretarzem zarządu klubu Union Toring i kierownikiem dzia-

łu gier tegoż klubu. On i wielu członków klubu należy do partii narodowo-socjalistycznej. Na terenie klubu spotykali się z konsulem niemieckim. Ze względu na to, że Koschade przestępstwa tego dopuścił się w czasie, kiedy wielu rezerwistów, między nimi robotników Widzewskiej Manufaktury, otrzymało kartę powołania, prokurator domagał się zmiany kwalifikacji czynu przestępstwa z art. 104 k. k., które mówi o zbrodni przeciwko sile zbrojnej państwa polskiego i wniósł o przekazanie sprawy do rozpatrywania sądowi w komplecie 3 sędziów. Wniosek został przyjęty.

Osobliwa konferencja

Jak „Związek Lokatorów” usiłuje szkodzić narodowemu związkowi „Pracy Polskiej”

Łódź, 15. 5. Jak się dowiadujemy, w niedzielę, 21 maja odbyć się ma w Łodzi konferencja, poświęcona sprawie budowy tanich mieszkań robotniczych. Konferencja została zwołana z inicjatywy „Związku Lokatorów” w Łodzi, a udział w niej wzięć mają — jak podaje ogłoszony komunikat — „wszystkie związki zawodowe, działające na terenie Łodzi, za wyjątkiem „Pracy Polskiej”, pozostającej pod wpływami Stronnictwa Narodowego”. W konferencji mają również wziąć udział przedstawiciele Zarządu Miejskiego, Urzędu Wojewódzkiego i Ubez-

pieczalni Społecznej.

Fakt, że w konferencji, dotyczącej budowy mieszkań robotniczych pominięto „Pracę Polską”, przy czym zaznaczono ironicznie, że pozostaje ona „pod wpływami Stronnictwa Narodowego” — jest sprawą, do której wypadnie nam obszerniej powrócić. Na razie ograniczamy się do stwierdzenia, że „Związek Lokatorów” usiłuje pomniejszyć popularność związku zawodowego, zrzeszającego szerokie masy robotników-narodowców na terenie Łodzi. Czekamy równocześnie na wyniki powyższej „konferencji”.

PRACA POLSKA ZWYCIĘŻA

Sezonowcy w Zgierzu otrzymują podwyżkę

Robotnicy sezonowi ze swych skromnych zarobków ofiarowali na FON 40 zł i subskrybowali Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej

Zgierz, 15. 5. — Na terenie Zgierza intensywną działalność rozwija Zw. Zaw. „Praca Polska”. Jak już donosiliśmy, na skutek akcji związku robotnicy firmy Borst otrzymali przyrzeczenie uregulowania zaległych zarobków oraz zaprzestania redukcji.

W tych dniach w Zarządzie Miejskim odbyła się konferencja przedstawicieli „Pracy Polskiej” z r. Belką na czele w sprawie uregulowania stawek płac dla robotników sezonowych.

Zarząd Miejski przychylił się do żądania zapewnienia robotnikom sezonowym takiego okresu pracy, aby nabyli uprawnień do zasiłków w czasie zimy. Równocześnie zobowiązał się zatrudniać przede wszystkim inwalidów pracy, którzy gdzie indziej nie mogą zarobkować.

Stawki dla robotników sezonowych wykwalifikowanych ustalono na następujących warunkach: brukarze 8,40 (przedtem 7 zł), ubijacze 6 zł (przedtem

5 zł), płyciarze 6 zł (5 zł), szabrownicy 4,80 (4 zł).

Odnosnie podwyżki plac dla robotników niewykwalifikowanych do 4 zł Zarząd Miejski tłumaczył, że sprawa podwyżki nie leży w jego kompetencji, a sprawę reguluje Fundusz Pracy. Wobec tego dla robotników niewykwalifikowanych stawka dzienna wynosi 3,50 zł, dla kobiet 3 zł.

Zarząd Miejski przyrzekł, że odprawę w sumie 30 zł załatwi w najbliższym czasie. Warto tu podkreślić, że robotnicy zebrali jednorazowo na FON z własnych skromnych funduszy 40 zł, na POP subskrybowali po 20 zł.

Niewątpliwie uregulowanie warunków pracy i plac robotników sezonowych jest dużym sukcesem Zw. Zaw. „Praca Polska”, który objawia dużą troskę o los setek sezonowców, pozostających niejednokrotnie w ciężkich warunkach materialnych.

Akademia sodalicyjna

Łódź, 15. 5. — W sali Towarzystwa Kredytowego przy ul. Pomorskiej odbyła się akademie sodalicyjna. Słowo wstępne wygłosił prof. Podgórski. Obecni byli ks. prał. Szabelski oraz o. Gołębiowski, superior oo. jezuitów. Akademii przewodniczył p. Saar.

Zlikwidowany strajk

Łódź, 15. 5. — Zlikwidowany został strajk okupacyjny 150 robotników w firmie „Trilling-Grajcar” (Matejki 9).

Śmiertelny wypadek

Łódź, 15. 5. Na ul. Piotrkowskiej 241 mężczyzna, liczący około 40 lat, potknął się, upadając na bruk i doznał pęknięcia czaszki. Ranny wkrótce zmarł.

Splonęły cztery zagrody

Łódź, 15. 5. W Guzowie pożar zniszczył zabudowania gospodarcze i 4 zagrody, wyrządzając strat na sumę 10 tys. zł.

Rozpowszechniał fałszywe pieniądze

Łódź, 15. 5. W kolonii Dębola zatrzymano człowieka, rozpowszechniającego fałszywe 5 i 10-złotówki. Okazał się nim Jan Stroiński, w mieszkaniu którego znaleziono kilkadziesiąt fałszyfikatów.

Licytacja broni

Łódź, 15. 5. — W środę, dnia 17 bm. o godz. 10 w Urzędzie Wojewódzkim odbędzie się licytacja skonfiskowanej broni palnej, krótkiej i myśliwskiej. (x)

Legion „żywych torped” Nie oddamy polskiego, ukochanego morza

Łódź, 15. 5. — W dalszym ciągu zgłaszają się w naszej redakcji ochotnicy, którzy deklarują gotowość wstąpienia do legionu „żywych torped”.

Miedzy innymi nadesłał nam list jeden z naszych pilnych czytelników, narodowiec, który między innymi pisze: „My Polacy więcej cenimy śmierć w obronie wolności i honoru, niż ochłapy z germańskiego stołu, raczej zginiemy, niż oddamy choćby piędź ziemi polskiej czy polskiego, ukochanego morza”. Autor tego listu nie chce ujawnić swego nazwiska, twierdząc, że służba Ojczyźnie nie potrzebuje rozgłosu

Dalej zgłosili się do legionu „żywych torped”: Józef Gozdawa, lat 28, z zawodu murarz, zam. przy ul. Modrej 21; Jan Michalak, lat 32, fryzjer, zam. przy ul. Piekarskiej 16.

GROŹNE I WYMOWNE MEMENTO

Skazana za komunizm Lewicka - działaczka T. U. R. - u

Co na to powiecie panowie z PPS? — Czy będziecie mieli odwagę bagatelizować nasze ostrzeżenia przed nasycaniem młodzieży miazmatami „kultury niezależnej?”

Łódź, 15. 5. Przed niedawnym czasem zwróciliśmy uwagę polskiego społeczeństwa na sprawozdanie z działalności będącego pod wpływami P. P. S. zrzeszenia T. U. R., które to sprawozdanie ukazało się w lokalnej mutacji warszawskiego „Robotnika”. Wskazaliśmy wówczas, że T. U. R. propaguje tzw. „niezależną kulturę”, co znaczy, po przetłumaczeniu na język potoczny: kulturę o tendencjach międzynarodowych, kulturę przesiąkniętą żydowskimi wpływami.

Podkreśliliśmy wówczas silnie, że młode pokolenie robotnicze winno być uwolnione od oddziaływania organizacyj w typie T. U. R.-u. Stwierdziliśmy także, że młode pokolenie polskie należy wychowywać w najszczytniejszych ideałach polskiej kultury. Tylko takie wychowanie, wychowanie nawskroś narodowe wykształca w duszach młodzieży wartości, które stanowią o naszej sile, o na-

szej postawie ekspansywnej i dynamicznej. Tak zwana „kultura niezależna” (czytaj — wyprana z pierwiastków narodowych) osłabia nas wewnętrznie, rozładowuje i pomniejsza.

OBRONA ŻYDOWSKICH POETÓW

W odpowiedzi na takie nasze zasadnicze stanowisko ukazał się niepodpisany wywód, będący przedewszystkim obroną żydowskich poetów w rodzaju Tuwima, Witlina. Niepodpisany autor przytacza na obronę np. Tuwima jeden z jego ostatnich wierszy. Nas ten wiersz nie przekonuje — wypływa bowiem z koniunkturalnego nastawienia żydowskiego poety i Żydów w ogóle. Dla charakterystyki Tuwima istotny jest wiersz, nawołujący robotnika, by rznął karabin o bruk ulicy, wiersz napisany w momencie dla państwa przełomowym.

Autor z lokalnej mutacji „Robotni-

ka”, by wzmocnić „siłę” używanych przez siebie „argumentów” nie wybiera przy tym w słowach — dostatecznie charakteryzując w ten sposób „poziom” swój i pisma.

CO MÓWIĄ FAKTY?

Wspomniany autor oburza się, że zdecydowanie potępiamy tzw. „niezależną kulturę”. Tymczasem rzeczywistość jasno mówi co się za ową „turową” „niezależną kulturą” niejednokrotnie chowa...

Przecież owa słynna Lewicka, córka kuratora okręgu szkolnego lubelskiego, Lewicka skazana za komunizm — była działaczką T. U. R.-u.

Co na to powiecie panowie z P. P. S.? Czyż jeszcze będziecie mieli śmiałość i odwagę bagatelizować nasze ostrzeżenia przed nasycaniem młodzieży miazmatami „kultury niezależnej”? (jot)



Wtorek, dnia 16 maja

11.00 Audycja dla szkół: „Zwiedzamy miasteczko” — reportaż dla dzieci starszych Zenona Skierskiego; 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa; 12.03 Audycja południowa: — 14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie programu; 16.00 Dziennik popołudniowy; 16.08 Wiadomości gospodarcze; 17.35 „Z pieśnią po kraju” audycje prowadzi prof. Bronisław Rutkowski; 18.25 Wiadomości sportowe lokalne; 19.00 Transmisja z uroczystości ślubowania Polskiej Kadry Olimpijskiej; 19.20 Koncert rozrywkowy (z Poznania); 20.35 Audycje informacyjne: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, wiadomości sportowe, nasz program na jutro; 22.55 Wiadomości bieżące; 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego.



50) Pani Grubbe w milczeniu ujęła kielich i szeroko rozwarła oczy Maniusi ostatni raz spojrzęły na żalobnie milczący, pełen widm i koszmarów dom.

OSTATNI TELEFON OD TAMARY

...Przed samym wyjazdem, kiedy w samochodzie piętrzyły się już stopy kwiatów i walizki Maniusi, zadzwiezał zapowiadający od rana telefon i wionął po raz ostatni ten głos daleki i śpiewny, jak harfa.

— To ty, Blanchefleur? Chcę cię pożegnać i powiedzieć ci, gdzie jestem. Zamknij oczy, a zobaczysz lepiej. Złota oddal i bezbrzeżna pustka Sahary. Ani jednej palmy, ani jednego punktu, na którym może zatrzymać się wzrok. Na wysokiej skale mały, z głazów i czerwonej gliny zbudowany fort z zębatego murem i strzelnicami, polskującymi armatami i karabinami maszynowymi. I w tym forcie bielona wapnem izba, szkarłatny arabski dywan na podłodze, żołnierski tapczan, złota ikona, w rogu prosty stół z niemalowanego drzewa, także ławka i zawieszona na ścianie gitara z pękiem wstążek. Musisz co wieczór „przyjechać” do mnie na promieniu księżycy, Blanchefleur. Mitia, który jest komendantem fortu, wie jak bardzo tęsknię do ciebie i wpuści cię na pewno. A chłopcy w białych kepi i w szafirowych pasach na mundurach Legii Cudzoziemskiej zaśpiewają ci chórem „Dwie gitary”. Czy mnie dobrze słyszysz, Blanchefleur?

— Tak, Tamaro — odpowiedziała, siłując się na spokój Maniusia. Tylko z radości, że słyszysz twój głos, mam tak ściśnięte gardło, że nie mogę mówić. Chciałabym ci za wszystko, za wszystko podziękować.

Ale Tamarze nie wolno było dziękować nawet przez telefon, nawet w tej ostatniej chwili przed odejściem w nowe, nieznanne życie.

— Mam do ciebie wielką prośbę — przerwała i mówiła powoli, wyraźnie:

kolejowego. Będzie to wczesny ranek i wszystko — laguna, pałace po drugiej stronie kanału, niebo i twoja twarzyczka będą złote i różowe. Następnie wsiedziesz do gondoli i trochę już pijana tą niewypowiedzianą, jedyną w świecie pięknoscią, która cię zewsząd, oniemiając i osłupiając, po prostu osaczy, powiesz gondolierowi: *Piazza San Marco*. Pamiętaj mieć oczy stale zwrócone na lewo! Kiedy zobaczysz, *Palazzo Ca d'Oro* (gondolier ci go pokaże), nie umrzyj z zachwyty, Blanchefleur. Mijając *Palazzo Rezzonico*, pomódł się za jednego z moich najukochańszych poetów, Browninga, który tam umarł. Patrząc na *Palazzo Mocenigo*, może zobaczysz uroczyste oblicze Byrona i usłyszysz jego słowa: „Ja nie nie twierdzą — niczemu nie przeczę, — nie nie wiem”?

— Na placu *San Marco* wysiadziesz z gondoli i przystaniesz, zmiażdżona i olśniona, jak ja kiedyś, kiedy po raz pierwszy zobaczyłam Wenecję. Stałam pod bazyliką i głośno sobie płakałam, a dobrzy ludzie otoczyli mnie, pytając serdecznie, co mi się stało. Uciekłam, zawstydzona zbiegowskimi wywołanymi niefortunną manifestacją mego zachwyty. Ale musisz się otrząsnąć z tego olśnienia, bo teraz dopiero zaczyna się twoja właściwa misja. Notujesz?

— Notuję, wszystko notuję, Tamaro — odpowiedziała Manusia i okropnie jej się chciało płakać.

Spojrzała na popielatą, jak polski jeśienią zmięszą gabinet Tamary, na jej pusty fotel przed biurkiem, na którym dawniej przed fotografią Miti Stoegetta pachniała zawsze świeża, płomienna róża. Wszystko wiało opuszczeniem rozpaczliwym smutkiem świadomości, że już nigdy ciepły, kochany głos nie powie: To ty, Blanchefleur? Jak to dobrze, że przysłałaś! Tak mi dziś jakoś smutno i pusto...

Walcząc z łkaniem, szybko i pilnie notowała każde słowo, chłonęła je w siebie, piła jego dźwięk, blask i ciepło, w którym kiedyś odtajało jej serce zmrożone krzywdą, niedolą i samotnością.

— Kupisz olbrzymi pęk róż ciemnoponsowych, słyszysz, Blanchefleur? Koniecznie ciemnoponsowych i podługasz go na uliczkę wąziutką i wiejącą rozkosznym chłodem, która nazywa się *Calle dei Fabri*. W przecudnym starym pa-

nym pełnym melancholii uśmiechem (jest to zrujnowany florencki markiz, obecnie dyrektor *Stella d'Oro*), pokiwa piękna, rasową głową i powie: „Tak, to była najszcześliwsza para, jaką kiedykolwiek w życiu widziałem”. A ty spojrzysz w górę i może zobaczysz mnie z Mitia, schodzących po marmurowych schodach, milczących i skupionych, bo prawdziwe, ogromne szczęście jest milczące i skupione. Muszę kończyć rozmowę, mam jeszcze ćwierć minuty, aby ci powiedzieć dowidzenia. Dowidzenia...

NA POKŁADZIE STATKU

Na pokładach hałasowały nieliczne dzieci wąż, żółte i chorowite, często urodzone w morderczym klimacie Indochin, Sudanu czy Madagaskaru. Garsoni w białych smokingach rozkładali na pokładach leżaki i przypinali na nich bilety wizytowe pasażerów. Kobiety biegły z krzykiem po kabinach i pokładach, szukając mężów i walizek.

Przed luksusowymi kabinami pierwszej klasy, czarnowłose i krótkonogie żony zubożonych rekinów kolonialnych prezentowały wpatrzonemu w nie tłumowi kilogramy brylantów, lśniących w ich uszach i na przegubach rąk. Nie uznając przyjętych na całym świecie kostiumów podróżnych, przechadzały się z dumą w kwiecistych, niemal wieczorowych toaletach, na których widok pani Grubbe odwróciła wzrok z nietaloną zgrozą.

Młodzi milionerzy o hiszpańskim i semickim typie, których ojcowie przyjeżdżali z niedźmiem wężelkiem emigrantów do Algierii i dorobili się kolosalnych majątków, byli raczej podobni do gangsterów. Ich hałaśliwa arogancja, fantastycznie kolorowe garnitury, przerażająco jaskrawe krawaty i platynowe zęby świadczyły że należą do elity, do „wielkiego świata”. Patrzyli z pogardą na kobiety, z lekceważeniem na skromnych, złe płatnych urzędników, jadących na urlop z rodzinami i oparci o barierę pozwalali podziwiać się laskawie zahypnotyzowanemu blaskiem ich milionów tłumowi.

Złajani arabscy tragarze, brudni i obdarci, klócili się zażarcie o zapłatę i wymyślali sobie wzajemnie. W ryku syren okrętowych, samochodowych trąbek, nerwowych wybuchach śmiechu kobiet, krzyku strofowanych i popychanych dzieci i wrzasku wyrostków, sprzedających książki i gazety, Manusia płakała w ramionach pani Grubbe.

Odprowadzała ją chyba pół Kasby: stare, mile, zaledwie kilka razy widziane panie, szary i zgaszony Koreczak z bukietem bzu, wychodowanego umyślnie dla Maniusi w cieplarni, kapitan Koreniew z Wierą na czole tłumu starych i młodych „Kasbowiczów” z bukietami. Olbrzymią wień białych róż od Tamary przyniosła piękna i tragiczna Burcewa, ta znakomita niegdyś śpiewaczka, która straciła głos i którą Tamara uratowała od samobójstwa.

I wszyscy uśmiechali się płynącym z głębi serca słowiańskim uśmiechem do tej drobnej, jasnowłosej, ślicznej Polki, którą spotkało podwójne, szczęście: była przyjaciółką księżnej i wracała do ojczyzny.

Uśmiechali się i obdarzali srebrnymi poświęconymi medalionikami i kwiatami, żegnali znakiem krzyża, cichą modlitwą, przyjaznym, zasmuconym

W biały, mroźny wieczór wigilijny, w Warszawie Blanchefleur...

Manusia przytuliła słuchawkę do policzka, zamknęła oczy i długo stała bez ruchu.

Przed białym, eleganckim parowcem, odpływającym do Marsylii zebrał się tłum odprowadzających. Wyczerpani upałami oficerowie i funkcjonariusze cywilni z rodzinami wyjeżdżali do metropolii na kurację i wypoczynek.

słowem, bliscy, drodzy, mili, choć często nieznani z nazwiska. Tworzyli w obcym, hałaśliwym tłumie, w którym nikt nikogo z placem nie żegnał, grupę tak odrębną, że patrzono na nich z nieufną ciekawością.

Otaczające Maniusię stopy kwiatów, jej eleganckie walizki, wytworny kostium podróżny i zaplakała twarzyczka upewniły przyglądające się jej kobiety, że jest cudzoziemką.

— Tyle kwiatów i tylu odprowadzających ludzi... A może to jaka nowa gwiazda filmowa? — rzucił ktoś niedaleko Maniusi z zawiścią.

Manusia pokiwała żalobnie głową i pomyślała sobie: Ładna mi gwiazda... Biedny, zdeptyany pylek, który dzięki kwiatom, skórzanym walizkom i irchowemu kostiumowi zaawansował na gwiazdę.

Przytuliła się do obejmującego ją ramienia pani Grubbe i szeptała:

— Tak mi strasznie ciężko odjeżdżać od pani, droga, droga pani Grubbeu... A pan na pewno wróci do Polski, prawda? — spojrzała przez łzy na Korczaka i utopiła twarz w delikatnie pachnących i już lekko przywiedłych na upale bzach.

Całował jej obie ręce, a morski wiatr powiewał jego pustym, za nisko zwiniętym rękawem.

— Nigdy nie zapomnę, że pani podała mi, „jak swe serce, ciepłe, polskie słowo”. I wróć — obiecywał z bolesnym wzruszeniem.

Brzydka mongolska twarz Koreniewa trochę pożółkła z emocji, kiedy Manusia, ucałowawszy Wierę, podała mu rękę.

— Był pan taki strasznie dobry dla mnie, kapitanie... Wieroczka, jaka pani będzie szczęśliwa z takim dobrym, dobrym człowiekiem...

— I w świetle lampy palącej się pod abażurem tej milej jadalni, którą nam pani podarowała, co wieczór będziemy wspominać Blanchefleur — wyszochala Wiera, zabawna i wzruszająca ze swoim czerwonym i spuchniętym od płaczu nosem.

— Boże, jak wy wszyscy beczyciel — oburzyła się, ocierając rzęsiste łzy pani Grubbe, ujęła Maniusię energicznie pod rękę i po karkołomnych schodkach wdrapała się z nią na pokład okrętu.

W wesołej, jasnej kabinie, tak pełnej kwiatów, że trzeba je było ułożyć nawet na podłodze, pani Grubbe ucałowała Maniusię i nakreśliła na jej czole znak krzyża. Patrzyła długo z serdeczną, macierzyńską troską na jej zaplakałą twarzyczkę i powiedziała drżącymi ustami:

— A proszę pamiętać, że jeżeli w Polsce będzie trudno o pracę, księżna i my wszyscy czekamy z tęsknotą na naszą Blanchefleur.

ODJAZD

...Zalane łzami oczy Maniusi po raz ostatni zobaczyły ręce powiewające z mola chustkami i kapeluszami, dobre, mile, na zawsze ginące w niebieskiej oddali twarze.

W zachodzącym słońcu załśniły, jakby w miedzi wykute dzikie skały wybrzeża Afryki, zamajaczyło dzwigające się z nad ciemnego szafiru morza miasto oślepiające białe, przeraźliwie obce, w którym przez tyle lat zbłąkane polskie serce zamierało z samotności, pustki i tęsknoty.

Na pokładzie za łodziami ratunkowymi nie było nikogo. Manusia opar-

ła się o balustradę, ukryła twarz w dłoniach i głośno, gorzko płakała.

W WENECJI

Tak, to był ostatni, pożegnalny dar Tamary. Wenecja. To nieopisane, niezręczyste, oślepiające piękno ze snu.

Chodziła, jak urzeczona, przystawała i wpijała mocno paznokcie w zaciśniętą dłoń, aby bolało, aby się przebudzić. Patrzyła, zamykała oczy i znów je otwierała z zapierającym oddech, aż bolesnym zachwytem.

(Dalszy ciąg nastąpi)



— powieść gondolierowi: *Piazza San Marco* —

— Weź notes zapisz sobie od razu moją prośbę, Blanchefleur. Za cztery dni, we wtorek, przerwiesz swoją podróż w Wenecji, dobrze?

— Dobrze, Tamaro — szepnęła posłusznie Manusia i pomyślała: — Znów zaczyna się feeria... Wenecja, o której marzyłam jako dziecko, oglądając w starym roczniku „Tygodnika Ilustrowanego” fotografie tych cudownych pałaców i kanałów...

— Zostawisz na dworcu w *deposito* walizki i myślenie o mnie, wypijesz kawę na tarasie *Café Roma* obok dworca

lacu znajdziesz hotel *Stella d'Oro*. Wąski marmurowy portyk, nad portykiem biały marmurowy lew, przez okna mrocznego hallu widać wysokie stojące lampy, płonące nawet w dzień pod różowymi abażurami. Wejdiesz ze swoją panią trochę przestraszona miną i na spotkanie pójdziesz ci bardzo wytworny, siwy pan, który powita cię, jak najmielszego gościa. Poprosisz go, aby kazał zanieść różę do apartamentu numer 3 i powiesz mu moje nazwisko. Siwy, wykintny pan ożywi się na pewno, uśmiechnie swoim dyskre-

Ciekawa genealogia rodu Brzuchaczów - Brauchitschów

Przyczynki historyczne, których doprowadzenie do końca pozostawiamy niemieckim „Sippenforscherom“

Od kilku lat — dokładnie od dojścia hitlerowców do władzy — daje się zauważyć wśród Niemców ożywiony ruch w kierunku obudzenia powszechnego zainteresowania badaniami genealogicznymi. Podobnie jak w innych dziedzinach mają oni na względzie i tutaj nie tyle cele naukowe, ile widoki na osiągnięcia natury politycznej.

Szukają mianowicie dowodów, które by wykazywały albo aryjskość pochodzenia pewnych jednostek (tzw. Sippenforschung), albo też utwierdzało je w poczuciu przynależności do germańskiej rasy. Akcją tego rodzaju przeprowadzają w niezwykle szybkim tempie zwłaszcza wśród Niemców zamieszkujących ziemie polskie, żeby ich podtrzymać w duchowej łączności z krajem niemieckim, z którego ich przodkowie przybyli jako osadnicy.

Ze stanowiska naszych interesów narodowych możemy jedynie z uznaniem przyjąć dociekania niemieckie w tym kierunku, byleby były one przeprowadzane uczciwie.

Badania takie warto by podjąć zwłaszcza w odniesieniu do ludności mieszkającej poza naszą zachodnią

bistości w dzisiejszej Rzeszy Niemieckiej.

Celem rozbudzenia zainteresowania w tym kierunku podajemy dla przykładu kilka szczegółów genealogicznych odnośnie rodowodu naczelnego dowódcy armii niemieckiej, generała von Brauchitscha, bez jakiegokolwiek jednakże pretensji do wyczerpania tematu.

Głębsze studia nad tym rodem pozostawiamy uczonym niemieckim.

Niemieckie nazwisko Brauchitsch wywodzi się od polskiej nazwy Brzuchacz.

Istniała mianowicie w księstwie lignickim na Śląsku, za czasów polskich Piastów, wieś Brzuchacz.

Pierwsza wzmianka o tej wsi pochodzi z r. 1222. Należała ona wówczas do rycerza Bogusława, który założył w niej kościół parafialny. W roku 1259 występuje jako jej właściciel rycerz Wielisław z orszaku księcia Bolesława Lignickiego. Wieś tę nazywano również Chrościenicą. W aktach wzmiankowana jest na przemian raz pod jedną, drugi raz pod drugą nazwą. W roku 1360 posiada też formę Bruchacz-

Mirona. Biorą oni w r. 1231 udział w akcie fundacyjnym klasztoru w Obrze dokonanym przez ich stryjecznego brata Sędziwoja, prałata gnieźnieńskiego. Bratem znowu rodzonym Sędziwoja był następca Henryka Kietlicza, arcybiskup gnieźnieński — Wincenty.

Do Janusza należała Lubrza, oraz w Wielkopolsce, w pobliżu dzisiejszego Wolsztyna, Nialek i Widzim. Miron piastował w r. 1248 urząd kasztelana głogowskiego i należały doń wsie na Śląsku: Parchowice, Sośnica i Kielpiny w okolicy Niałka.

Potomkowie synów Janusza, mianowicie Bodzanty i Mirona (r. 1251) rozszerzyli znacznie swoje posiadłości. W czasach Władysława Łokietka należały do nich ponadto Zbąszyń, Trzciel, Kębłowo i Babimost. Dobra te dzierżyli synowie Bodzanty — Mikołaj i Janusz, oraz synowie Mirona — Bodzanta i Henryk. Piastowali oni urzędy państwowe i odgrywali czynną rolę w polityce. Mikołaj np. był podkomorzym Królestwa Polskiego w r. 1304. Ci właśnie Brzuchacze, zwani tutaj Brochwiczami, a szczególnie Mikołaj, wraz ze swym krewnym, kasztelanem zbą-



Głównodowodzący armią niemiecką generał Brauchitsch, potomek polskiego rycerskiego rodu Brzuchaczów

gowskiego w r. 1248, a należały do niego wsie na Śląsku: Parchowice, Sośnica i w Wielkopolsce Kielpiny.

Synowie Mirona Ikon i Michał, podobnie jak ojciec, sprawowali wyższe urzędy państwowe przy boku Piastów śląskich. Ikon był kasztelanem krośnieńskim w r. 1251, a później w latach 1259—1281 wojewodą lignickim. Jako kasztelan krośnieński doznał wielu przykrości ze strony awanturniczego i lekkomyślnego księcia Bolesława Rogatki. Michał znowu otrzymał kasztelanów wrocławską. Po nim dochowała się pierwsza znana nam pieczęć z herbem Jeleń z roku 1280. Syn Ikon Mironko występuje również w charakterze wojewody lignickiego. Drugi syn Michała, Piotr, odziedziczył w r. 1293 wieś Sośnicę. Mironko miał syna Stefana z Parchowic 1300—1350. Tego syn znowu Miron (Mirzan); po nim Piotr w r. 1374 itd.

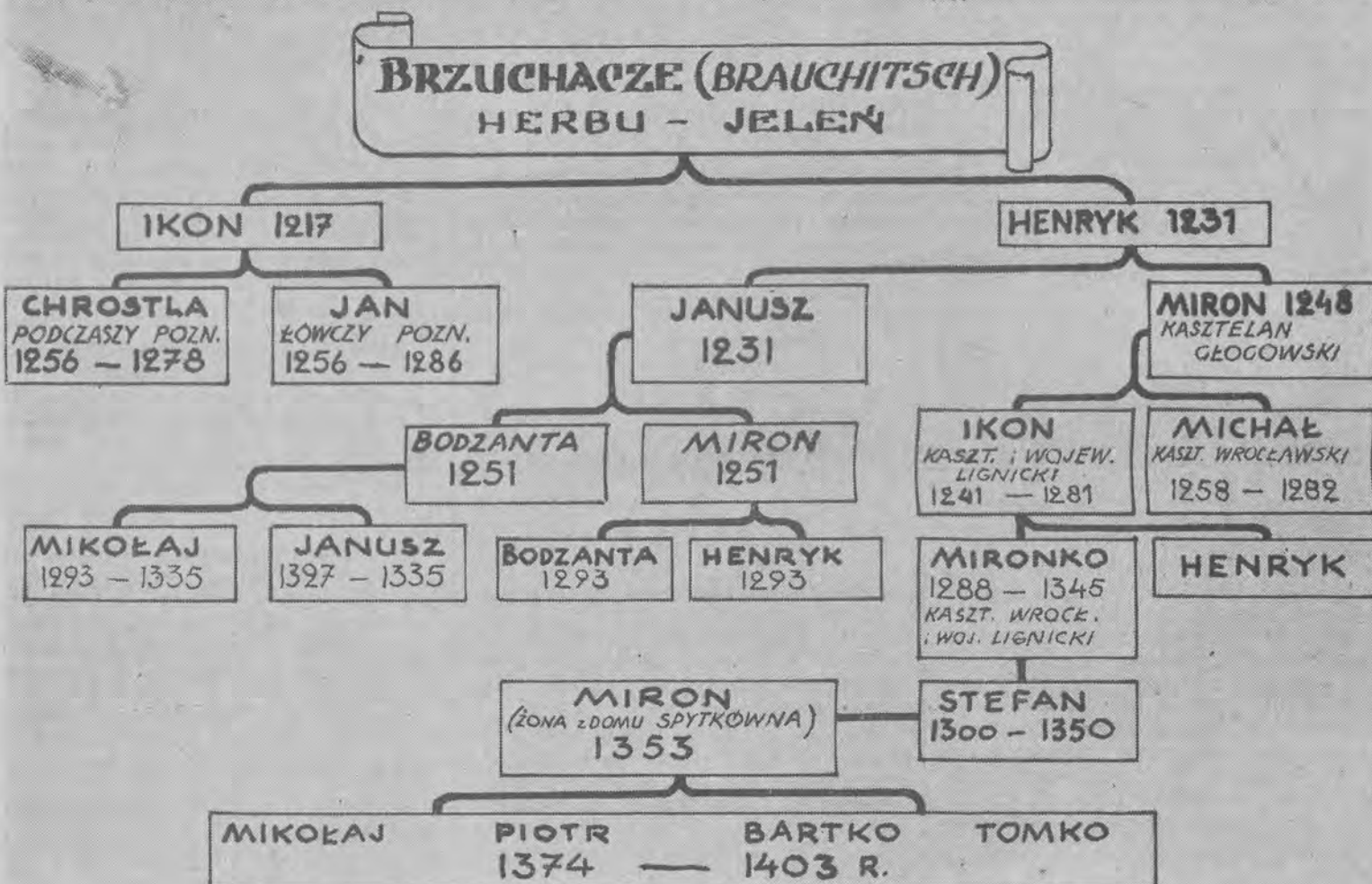
Z tej to właśnie śląskiej i zarazem



Karol Potkański, wybitny historyk polski, ostatni potomek linii radomskiej rodu Brzuchaczów-Brochwiczów (według portretu Jacka Malczewskiego z 1906 roku)

wielkopolskiej linii Brzuchaczów pochodzi dzisiejszy naczelnny dowódca niemieckiej armii lądowej generał von Brauchitsch.

Mgr JÓZEF KRASOŃ.



POCZĄTEK DRZEWY GENEALOGICZNEGO RODU BRZUCHACZÓW-BRAUCHITSCHÓW

granicą. Wyniki mogą być niezwykle interesujące, a nawet rewelacyjne. I nic nam one nie zaszkodzi, a raczej mogą stanowić jeden z przyczynków do ugruntowania naszych praw historycznych i etnicznych do tych ziem. Jesteśmy bowiem mocno przeświadczeni, że wielka ilość ludzi w Niemczech, przekonana dziś najmocniej o swojej narodowej przynależności niemieckiej, dowie się zapewne nie bez zdziwienia, iż jest pochodzenia polskiego, względnie słowiańskiego.

I dopiero wówczas okaże się, jaki jest istotny zasięg rasowy niemiecki i co sobie Niemcy, w swoim zaborczym i germanizacyjnym pochodzie na wschód, z naszej krwi przywłaszczyli.

Zająć by się wypadało przede wszystkim rodowodem czołowych oso-

dorf. Wiadomo jednakże, że pisarze średniowieczni często zamiast „rz“ pisali „r“. Miasto Brzeg np. figuruje w dokumentach jako Brega. Niemcy znowu nazywali je Brieg. Bruchacz przeto należy czytać Bruchacz. Ta ostatnia forma przeszła stopniowo w Brauchacz i Brauchitsch, a w Wielkopolsce w odmianę Brochwicz.

Od tej to właśnie wsi Brzuchacza wziął nazwę cały ród pieczętujący się herbem Jeleń, a rozsielony na Śląsku, w Wielkopolsce, na Mazowszu i w innych częściach Polski.

Pierwszą wzmiankę o przedstawicielu tego rodu posiadamy z roku 1217. Jest nim Ikon, widniejący jako świadek na dokumencie księcia Henryka Brodatego. Synów jego spotykamy w Wielkopolsce. Jeden z nich, Chrostla z Depska, piastuje w latach 1256—1278 urząd podczaszego poznańskiego, a drugi, Jan, w latach 1256—1286, sprawuje urząd łowczego poznańskiego. Synami Chrostli byli prawdopodobnie bracia Konrad, Rudolf i Wojciech z Depska, którzy w roku 1303 podarowali klasztorowi paradyjskiemu dwie wsie. Imię Chrostla przypomina żywo Chrościenicę zwaną Brzuchaczem, Chrostlin k. Łąkiego i Chrościenice pod Zbąszyniem, a były to miejscowości położone na obszarach należących do Brzuchaczów.

Brat wspomnianego Ikona, Henryk, miał także dwóch synów — Janusza i

szyńskim Sulkiem z Laskocic, popierając księcia zęgańskiego Henryka, wydali mu za dwa tysiące grzywien miasta i zamki: Trzciel, Zbąszyń, Babimost i Kębłowo, wbrew woli Władysława Łokietka, dążącego do zespolenia wszystkich ziem polskich. Jednakże schwytani zostali przez ludzi Łokietkowych i mieli być na śmierć skazani przez wleczenie końmi. Ostatecznie zostali ulaskawieni i tylko przesiedzieli rok jeden w więzieniu zamku chęcińskiego. Na wolność wypuszczeni zostali pod warunkiem, że wrócą księciu Henrykowi pieniądze i zaprzędane miasta i grody Łokietkowi wydadzą. Obietnicy jednak nie dotrzymali, tak że Łokietek grody te szturmował, a w ciągu kilku tygodni zdobywał. Ostatecznie stanęło na tym, że około roku 1335 syn Łokietka Kazimierz Wielki skonfiskował Brochwiczom ich wielkopolskie dobra, a nie chcąc ich całkowicie materialnie rujnować, nadał im na Mazowszu, w ziemi radomskiej, trzy wsie: Gościszewice, Wrzos i Potkanę. Ponieważ pochodzili z wielkopolskiego Kębłowa, nazywano ich tam także Kębłowskimi. Pieczętowali się tak samo jak śląscy Brzuchacze herbem Jeleń.

Ostatnim potomkiem ich z tej linii rodowej był historyk krakowski Karol Potkański, zmarły w r. 1907.

Brat wspomnianego Janusza z r. 1231 piastował urząd kasztelana gło-



Jeleń, herb rodziny Brzuchaczów-Brauchitschów